Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1935 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 20 iulie 1955

Utemiști! Tineri care munciți în fabrici, instituții, pe ogoare! Studenți, elevi, pionieri! Aportul vostru e prețios în strîngerea recoltei la timp și fără pierderi.

Participați cu toți la muncile de recoltări și treieriș. Nu lăsați să se piardă nici un spic, nici un bob din recolta bogată pe care o avem. Luînd parte la strîngerea recoltei îndepliniți o sarcină patriotică!

Calificarea — la nivelul tehnicii noi!

IN CHEMAREA pentru obținerea de cît mai mari acumulări socialiste peste plan, lansată de colectivele unor întreprinderi industriale din regiunea Stalin, printre mijloacele care vor fi folosite în vederea îndeplinirii angajamentelor în scopul măririi producției și a productivității muncii, la loc de frunte se află ridicarea continuă a calificării cadrelor la nivelul cerut de tehnica nouă.

In anii planului cincinal, creșterea furtunoasă a industriei și în special a industriei grele, a cerut și o creștere a cadrelor calificate de toate categoriile. Pentru aceasta partidul și guvernul au elaborat un larg program de pregătire a cadrelor necesare. Numărul mare de școli și institute a făcut posibilă calificarea a sute de mii de muncitori.

Cu toate acestea, pregătirea de cadre calificate, procesul de însușire a tehnicii moderne s-au înfăptuit mult mai încet decît dezvoltarea bazei tehnico-materiale a economiei naționale.

Fiind azi de actualitate în întreaga industrie, problema sporirii numărului de cadre calificate se pune cu și mai mare tărie în industria minieră, în cea a construcțiilor și materialelor de construcție — ramuri de seamă ale industriei grele.

Calificarea cadrelor muncitorești este o importantă problemă de stat. Totodată ea este la fel de însemnată și pentru organizațiile politice — îndeosebi pentru cele sindicale, în colaborare cu cele de U.T.M.

Tineretul reprezentînd noul contingent al clasei muncitoare și avînd în general mai puțină experiență în producție este cel mai dator să-și ridice grabnic calificarea. De aceea organizațiile U.T.M. trebuie să lichideze lipsa de preocupare față de pregătirea profesională a tineretului și să-l ajute să devină stăpîn pe tehnică.

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri, din ianuarie 1955, precum și recenta Hotărîre a partidului și guvernului cu privire la ridicarea rolului maiștrilor în producție, oferă și tinerilor condiții superioare de pregătire profesională, pentru a deveni muncitori calificați, personal tehnic și maiștri.

Pe tinerii maiștri organizațiile U.T.M. trebuie să-i stimuleze pe toate căile, să-și însușească o înaltă calificare, să se ocupe de ridicarea nivelului lor profesional, politic și de cultură generală, pentru a deveni conducători de nădejde ai producției, fruntași în îndeplinirea planului și totodată oameni plini de grijă pentru creșterea pregătirii muncitorilor.

Pentru tinerii muncitori, absolvenți ai școlilor profesionale, gimnaziilor industriale sau școlilor de arte și meserii, care au o practică în producție de cel puțin 2—3 ani și au dovedit că posedă calități de buni organizatori, să fie o mîndrie înscrierea și frecventarea regulată a școlilor tehnice de maiștri.

Tinerilor cu mai puține cunoștințe profesionale și experiență forma de calificare cea mai necesară le este cursul de minim tehnic. Organizate de către direcțiunile de întreprinderi, cu ajutorul organizațiilor sindicale și de U.T.M., aceste cursuri, cu o durată de cîteva luni, fără scoaterea din producție, trebuie să asigure în acest an pe scară mai largă asimilarea de către tinerii muncitori a cunoștințelor elementare legate de meseria respectivă.

Ultima plenară a Consiliului Central al Sindicatelor a hotărît în vederea ridicării calificării, între altele, organizarea de către activul sindical și conducerile de întreprinderi a unor școli de răspîndire a experienței înaintate. Antrenarea unui cerc larg de tineri pentru a frecventa aceste școli trebuie să fie în atenția tuturor comitetelor U.T.M.

La cursurile de orice categorie menite să ridice calificarea și nivelul cultural al elevilor, comitetele organizațiilor de bază U.T.M. au datoria să asigure, prin activul utemist, frecvența regulată a tinerilor înscriși. Totodată ele trebuie să se intereseze de eficacitatea cursurilor, de efectul însușirii cunoștințelor în îndeplinirea sarcinilor de producție. In nici un caz, în zilele și orele hotărîte pentru școală tinerii înscriși nu trebuie să fie aglomerați cu alte sarcini de producție sau obștești.

Alături de cursuri și școli, o formă importantă a îmbunătățirii cunoștințelor profesionale este însușirea practică a experienței înaintate a fruntașilor în producție, cunoașterea prin practică a noilor metode și mașini. In colaborare cu organele sindicale, organizațiile U.T.M. au îndatorirea să organizeze vizite ale tinerilor la locurile de muncă ale celor mai buni fruntași. Tineretul, care în prezent frecventează încă în număr mic cabinetele tehnice, trebuie îndrumat în mod serios spre conferințele și schimburile de experiență care se organizează aici.

Pentru ca învățătura acumulată de tineri să poată fi eficace în muncă, este desigur necesar ca tinerii să fie ajutați în producție de către muncitorii vîrstnici, cu mai multă experiență. De aceea, concursul organelor sindicale, sub conducerea organizațiilor de partid, va fi de folos pentru ca cei mai bine pregătiți dintre muncitori să ia în grija lor, personal, cîte 1—2 tineri.

Ridicarea calificării tinerilor, necesară dezvoltării continue a industriei noastre socialiste, este în același timp spre folosul fiecăruia. Imbunătățirea normelor de muncă, reducerea timpilor acordați, face ca pentru depășirea noilor norme și obținerea unor cîștiguri sporite să fie necesară o mai bună cunoaștere a utilajelor și proceselor tehnologice înaintate.

In același timp, calificîndu-se, tinerii își vor cîștiga un prestigiu sporit, vor intra în număr mereu mai mare în rîndul fruntașilor în producție, se vor bucura din plin de satisfacția contribuției active la îndeplinirea planurilor cincinale ale patriei, la construirea socialismului.

Soli ai tineretului nostru la Festival

„Spune solilor tineretului lumii că noi muncim să ne facem patria mai frumoasă, mai bogată". Acestea au fost cuvintele pe care i le-au adresat la plecare brigadierii de pe șantierul Ozana-Cracău, lui CHIPER GHEORGHE care-i va reprezenta la măreața sărbătoare a tineretii de la Varșovia.

Din ansamblul artistic al tineretului nostru care pleacă la Varșovia, face parte și tînăra artistă GEORGETA BOTEZ. In orașul tineretului lumii, Georgeta Botez, alături de ceilalți membri ai ansamblului, va duce solia de pace și prietenie a tineretului din patria noastră.

Reuniuni în cinstea Festivalului

In Capitala patriei noastre vor avea loc cu prilejul Festivalului de la Varșovia numeroase reuniuni tinerești.

In seara uneia din ultimele zile ale lunii iulie, sute de studenți și elevi vor participa la carnavalul organizat de către Comitetul U.T.M. al raionului Stalin, la casa de cultură a Parcului de cultură și odihnă „I. V. Stalin".

Pe cele 4 estrade amenajate pe malul lacului Herăstrău, tinerii vor asista la programele prezentate de ansambluri ale teatrelor bucureștene și ansambluri de amatori și vor dansa. Pe înserate va începe tradiționala defilare a costumelor și măștilor, la sfîrșitul căreia va avea loc dansul costumelor de epocă. Spre miezul nopții, cînd măștile vor descoperi fețele, perechile de tineri dansatori vor lua parte la un concurs de dans, ai cărui cîștigători vor fi premiați de un juriu. O veselie tinerească vor stîrni concursurile de poezii hazlii și epigrame, gazetele fulger, poșta carnavalului.

(Agerpres)

Carnetul Festivalului: Două trenuri spre Varșovia

Un șuierat prelung, o scurtă smucitură și vagoanele pornesc liniștite în urma locomotivei, într-o cursă lungă. Mecanicul a mai apucat să scoată o mînă în semn de salut prietenului care tocmai sosise cu un alt tren în gară. Încet, încet, peronul s-a depărtat și din ce în ce mai numeroase apar petecele verzi care anunță marginea Bucureștiului.

...Un tren a plecat spre Varșovia. Un tren ca oricare altul: la trecerea lui se coboară barierele, ard semafoarele, se umple tunelul de sunete ciudate, de largi ecouri, văile. Ceva e totuși neobișnuit: la ferestre nu se zăresc capete de oameni, vagoanele sînt parcă altfel decît cele obișnuite pentru călători. Neobișnuită îi este și încărcătura. El duce la Festival o solie care se adresează direct inimii, sensibilității tinerilor delegați din toate colțurile lumii, o solie în imagini artistice, reprezentînd inspirația, munca, gîndirea emoțională a artiștilor noștri plastici.

Surîd acolo, învelite cu mare grijă, și gingașa „Fetița mea" a maestrului C. Baraschi și robusta, mîndra, „Tînără colectivistă" a sculptorului Izsak Martin. „Minerul" lui Gavril Covalschi, care a luat premiul III la concursul de creație în cinstea Festivalului, va căpăta o mai mare strălucire cînd i se vor scoate toate cîte l-au oblojit în această lungă călătorie. La fel de reseli vor ieși „la lumină" cei doi tineri de pe meleagurile țării noastre care au încins un dans avîntat în sculptura tînărului Victor Roman.

În trenul care merge spre Varșovia stau orînduite atent și multe picturi. Alături de emoționanta pînză „Odihnă pe cîmp" de Corneliu Baba sau de „Peisaj de pe malul Neajlovului" a lui Lucian Grigorescu, trimit mesajul lor la expoziția de la Festival și tinerii pictori. „O nouă viață" de David Virgil e inspirat după marile transformări care au loc în satele țării, iar „Chiulangiul" lui Sabin Bălașa (tablou pe care-l vedeți reprodus în prima noastră fotografie) vorbește despre bogata viață sufletească a copiilor noștri.

„Inima lumii bate la Varșovia" se intitulează sugestiv afișul lui Iosif Molnar reprodus în cel de al doilea clișeu. Alături de el călătoresc nenumărate alte lucrări de grafică printre care: ilustrațiile lui J. Perahim la poemul „Donca Simo" de Marcel Breslașu, spiritualele desene ale lui Dan Hatmanu sau portretele participanților la Festivalul de la București, desenate de Gh. Adoc.

Peste puțin timp o altă încărcătură prețioasă, podoabele artei populare romînești, a umplut vagoanele unui tren cu aceeași destinație.

Covoare despre a căror frumusețe s-a auzit pînă departe de hotarele țării, costume din diverse regiuni împodobite cu cusături, mărgele, fluturi aurii, vaporoase marame migălite de mîinile harnice ale fetelor noastre sau farfurii, căni, linguri împodobite cu motive naționale a căror frumusețe s-a cizelat de-a lungul a sute și sute de ani.

Nu odată oaspeți sau delegați străini au exclamat admirativ în fața bogăției artei noastre populare. In cadrul expoziției care se va deschide la Varșovia, un asemenea prilej va fi oferit tinerilor de pe toate meridianele globului.

Drum bun călători neobișnuiți spre orașul Festivalului!

Cu tot elanul tineresc la strînsul recoltelor de vară

Au obținut chitanța nr. 1

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). Recoltatul, treieratul și dezmiriștitul sînt lucrări care nu permit întîrzieri. Cu cît aceste lucrări sînt întîrziate, cu atît pierderea de cereale este mai mare. Experiența anului trecut le-a dovedit practic acest lucru multor țărani muncitori din raionul Slatina.

Mai mult ca în alți ani, anul acesta, colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din multe sate și comune, au și început recoltatul imediat ce orzul, grîul și secara au dat în pîrgă.

Primii au început recoltatul țăranii muncitori din comunele Vîlcele, Coteana și Izvoarele. Pînă de curînd în fiecare comună se recoltase peste 1.200 hectare.

Recoltările sînt grăbite și de colectiviștii și țăranii individuali din comunele Curtișoara, Piatra-sat, Valea Mare, Potcoava și altele.

Intensificarea luptei pentru strîngerea recoltei este dovedită de faptul că numai într-o singură zi în raionul Slatina au fost recoltate în sectorul individual peste 4.000 hectare.

Aplicînd îndrumările inginerilor și tehnicienilor agronomi, majoritatea țăranilor care au recoltat, au executat în 2-3 zile dezmiriștitul, iar în miriște au însămînțat porumb furajer pentru hrana animalelor. Aproape 600 ha. au fost semănate cu porumb furajer.

Organizîndu-și mai bine munca, întovărășiții din comuna Vîlcele, au început imediat și treieratul grîului. După treierat, întovărășiții s-au prezentat la baza de recepție Coteana pentru a-și preda cotele. Țăranii întovărășiți Alexandru Boldoi, Alecu Vlad și Sandu Scarlat au obținut chitanța nr. 1 pe regiune la predarea cotelor de grîu.

Grupe de într-ajutorare

Țăranii muncitori din comuna Lețcani, raionul Iași, de îndată ce vremea s-a încălzit, au pornit fiecare pe lanurile lor să strîngă recolta. Din cauza ploilor într-o zi întreagă, țăranii muncitori din comună n-au reușit să strîngă decît grîul de pe 21 ha. Seara, la sfatul popular comunal s-au adunat oamenii să chibzuiască în ce fel ar putea merge treaba mai bine.

— Fiecare ceas pe care îl pierdem la recoltare înseamnă mai puține boabe, mai puțină pîine pentru oamenii muncii, — trebuie să ne într-ajutorăm — a spus atunci Maxim Albu, președintele comitetului executiv.

După aceasta, Dumitru Buștiuc, Iancu Moșneguțu, Anica Popovici, ca și mulți alți deputați s-au dus pe la cetățenii din circumscripțiile lor electorale și i-au lămurit că dacă vor lucra împreună la recoltare vor cîștiga prin aceea că vor putea să strîngă cerealele mai repede și fără pierderi.

A doua zi, mai toți cei din sat, organizați în grupe de într-ajutorare au pornit la lucru. Lui Constantin Irimiță, nici nu i-a venit a crede în cît de scurtă vreme a fost strîns grîul de pe pămîntul său.

— Dacă nu m-ați fi ajutat voi nu mîntuiam așa de grabă, le-a spus el lui Dumitru Borș și celorlalți cu care a format o grupă.

Și Petre Cebere, cu Ion Însurățelu și alți țărani muncitori au făcut treabă bună împreună. Într-ajutorîndu-se treaba merge mai cu spor fără urme de pagube.

Corespondent
JOE LENȚER

Muncă fără preget...

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — Zilele calde, cu soare arzător, din ultimele săptămîni au făcut ca lanurile de păioase ale gospodăriei de stat „Flamura Roșie" din Topraisar raionul Negru Vodă, să prindă culoarea aurului. Cît cuprinzi cu ochii cîmpul pare a fi o mare agitată de valurile domoale ce-și poartă undele după bătaia vîntului. Peste tot, grînele au rod bogat. Acum a sosit marea bătălie a recoltării. E nevoie de muncă fără preget, pentru a culege la timp roadele bogate din cîmp. Muncitorii din această gospodărie de stat știu că fiecare minut pierdut înseamnă mare pagubă. Ei s-au pregătit temeinic pentru a termina la timp și fără pierderi recoltatul. Prima victorie a fost deja cîștigată. În timp de 6 zile, cu ajutorul a 8 combine și 14 secerători-legători ei au terminat de recoltat 350 ha. orz de toamnă adică întreaga suprafață, iar din aceasta 270 ha. au și fost treierate. Între combineri se desfășoară o dîrză întrecere. Pînă acum cîștigătorii întrecerii sînt: Drăghici Ioan și Seer Carol de la secția Bărăganu cărora li s-au alăturat frații Vasile și Constantin Iliolu de la secția Lanurile. Față de sarcina planificată la orz producția medie la ha. este depășită cu peste 550 kg. la ha.

Nu s-a terminat bine secerișul orzului că grîul a și fost gata pentru recoltat. Combinerii și mînuitorii de secerători-legători nu au mai stat nici un moment pe gînduri. De îndată ei au intrat cu mașinile în lanurile bogate unde grîul a dat în pîrgă. In primele zile s-a recoltat 210 ha. cu grîu, iar din acesta grîul de pe o suprafață de 120 ha. a și fost treierat. Din S.M.T.-urile Topraisar și Cobadin au mai sosit la această gospodărie încă 4 combine pentru a grăbi recoltatul grîului. Muncitorii tineri și vîrstnici sînt hotărîți să folosească la maximum timpul prielnic și toate mijloacele mecanizate pentru a termina urgent bătălia pentru recoltatul celor peste 2000 ha. de grîu ale gospodăriei.

Depășesc viteza zilnică

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru). După primele zile de lucru cu combinele la recoltatul orzului și grîului de toamnă, tinerii combineri de la G.A.S.-Cilibia și-au dat seama că pot să-și depășească normele planificate. Fiecare din cei opt combineri au recoltat peste plan aproape cîte 2 hectare fiecare. Seara s-a analizat felul cum s-a desfășurat prima zi de muncă la recoltări. A reieșit că trebuia scurtată durata transportului de cereale, de la combină la magazie.

Măsurile luate de conducere s-au dovedit a fi bune.

Ziua care a urmat a fost bună pentru recoltări. Utemistul combiner Mantu Gheorghe a strîns cu combina sa peste 30.000 kg. orz, iar Dobre Alexandru și ceilalți combineri au recoltat cîte 25.000 kg. boabe.

Intrecerea pornită între combineri a dat bune rezultate. In mai puțin de trei zile, lucrînd fără întrerupere s-a transportat de la cele opt combine peste 200.000 kg orz și grîu.

Luptînd pentru a termina cît mai repede și fără pierderi recoltatul păioaselor de toamnă și tinerii tractoriști Rusen Gheorghe, Irimescu Mihai, Radu Miu și alții din această gospodărie au obținut frumoase succese.

Ei luptă ca pînă la 27 iulie să termine recoltatul celor 650 hectare de păioase. Mecanizatorii utemiști s-au angajat să depășească viteza zilnică de recoltări, cu 30 ha.

Muncitorii la strîngerea recoltei

Muncitorii și tehnicienii de la șantierul de construcții navale Oltenița, regiunea București, au dat anul acesta un sprijin prețios stațiunilor de mașini și tractoare din raion la repararea mașinilor necesare desfășurării campaniei de vară.

Astfel, un număr de 51 de mecanici și tehnicieni de la acest șantier au ajutat pe mecanizatorii de la stațiunile de mașini și tractoare Budești, Ulmeni, precum și gospodăriile agricole de stat din raion la repararea batozelor, tractoarelor, secerătorilor-legători, combinelor, care lucrează în campania de recoltare și treieriș.

Acum, un mare număr de muncitori de la șantierul de construcții navale Oltenița ajută gospodăriile agricole de stat și pe colectiviștii din raion la strîngerea recoltei. Duminica trecută, de exemplu, un număr de peste 115 muncitori din cadrul șantierului au muncit voluntar la strîngerea snopilor și căratul lor la ariile de treier, în cadrul unităților agricole socialiste din comunele Budești-Negoești, Mînăstirea, Ulmeni, Chirnogi și altele.

Ajutați de muncitori, colectiviștii din comuna Valea Roșie au recoltat duminică păioasele de pe ultimele 15 hectare.

„SPIC CU SPIC - PATRIEI SNOP"

Un ajutor prețios

Anul acesta, comitetul raional U.T.M. din Lugoj a luat din timp măsuri concrete pentru sprijinirea muncilor agricole de vară.

În afară de tinerii muncitori și țărani muncitori, membri ai acestor organizații, au fost antrenați în munca la arie și un mare număr de elevi și pionieri. Tinerii s-au îngrijit din timp de amenajarea acestor arii, luînd în grija lor barăcile pentru saci, butoaiele etc. și interesîndu-se îndeaproape de organizarea unei pavoazări mobilizatoare și atrăgătoare.

În același timp, pentru ca munca lor să dea roade, pionierii și elevii s-au organizat în echipe, inițiind întreceri. Aceste întreceri au contribuit în mare măsură la obținerea unor rezultate îmbucurătoare.

Echipele de pionieri din comunele Sinersig, Boldur care au muncit aproape zilnic la strînsul rapiței, precum și la adunatul spicelor de grîu și secară în urma secerișului, au avut bucuria să constate că au adus o contribuție însemnată.

Astfel, s-a reușit ca într-un timp foarte scurt, să se strîngă sută la sută rapița recoltată anul acesta, 68 la sută din cantitatea de orz și 11 la sută din cea de secară.

Echipele de pionieri și elevi, sub îndrumarea directă a brigăzilor de utemiști care activează aproape zilnic în mod voluntar pe cele 32 de arii, luate sub patronajul organizațiilor U.T.M din raion, în afară de ajutorul concret și foarte însemnat pe care îl aduc muncii de strîngere a recoltei, creează pe aceste arii o atmosferă veselă și plină de entuziasm.

Corespondent
MARCU CONSTANTIN

350 kg. spice

În momentul de față și în raionul Deta, regiunea Timișoara se dă o luptă aprigă pentru strîngerea recoltei de orz și grîu.

Un ajutor prețios în această muncă l-au adus și elevii și pionierii diferitelor unități, care prin orele lor de muncă voluntară, au contribuit la strîngerea unei mari cantități de spice de grîu și orz în cîteva zile.

În acest sens, demnă de remarcat este activitatea pionierilor din comuna Ofsenița, care au strîns 350 kg. spice de grîu și orz, în numai cîteva ieșiri pe teren.

De asemenea activitatea directorului școlii din Jebel, tovarășul Frînaru Francisc, care a contribuit în mare măsură la obținerea acestui succes, merită a fi remarcată. Tovarășul Frînaru Francisc, după ce a împărțit elevii și pionierii pe echipe, a inițiat și organizat întreceri între ei, așa încît, munca s-a desfășurat într-un spirit entuziast și plin de voioșie.

Muncile agricole de vară continuă cu intensitate. Zi de zi, țăranii muncitori și colectiviști din raionul nostru, cuceresc noi succese în strîngerea recoltei lor și în această muncă, ajutorul elevilor și pionierilor se resimte din plin.

Corespondent
ȚUȚUICAN MOISE

Gospodari harnici

Pionierii și școlarii din tabăra de curte a orașului Moldova-Nouă, din regiunea Timișoara, au luat inițiativa ca în timpul acestei vacanțe, cîteva ore pe săptămînă să contribuie la diversele munci agricole ale colectiviștilor și țăranilor muncitori din comunele apropiate.

Sub directa îndrumare a instructoarei lor, tovarășa Cîțu Florica, ei au contribuit astfel la amenajarea ariilor, la întreținerea culturilor de legume, precum și la acțiunea de legare a viilor.

Pentru actul lor patriotic, colectiviștii și țăranii muncitori din aceste comune păstrează o vie recunoștință și totodată, o puternică încredere în viitorul luminos și fericit al acestor pionieri, care de pe acum încep să se formeze ca vrednici gospodari.

Corespondent
ȘUNANDAN PETRU

La momentul potrivit

Pionierii și elevii de la școala din Bethausen, raionul Făget, regiunea Timișoara, au vrut și ei să contribuie anul acesta la strîngerea recoltei de cereale. Pentru aceasta, ei s-au pregătit din timp, organizîndu-se în echipe și interesîndu-se îndeaproape de sarcinile care le revin.

Wagendoff Anton, secretarul organizației de bază U.T.M. din comună și Precupă Gheorghe, secretarul organizației de bază U.T.M. de la G.A.C. Bethausen le-au dat din timp toate îndrumările necesare și i-au ajutat să-și înceapă activitatea la timpul potrivit.

Chiar în primele ore de strîngere a recoltei de orz, pionierii au adunat o cantitate de 120 kg. spice de orz.

Entuziasmul și voioșia cu care ei au pornit la acțiunea de ajutorare la muncile agricole de vară din comuna lor, va da roadele cele mai îmbucurătoare.

Corespondent
NOȘAR ȘTEFAN

raid-anchetă
în raionul Buzău

Paralel cu recoltările păioaselor – întreţinerea culturilor prăşitoare

În întreaga ţară se desfăşoară acum strîngerea recoltei. Fiecare bob de grîu, orz, secară, ovăz trebuie strîns la timp şi fără pierderi.
Mobilizarea tinerilor ţărani muncitori la prăşitul repetat al culturilor prăşitoare, combaterea metodelor înapoiate ca muşuroitul şi răriţatul sînt sarcini cărora organizaţiile U.T.M., tehnicienii agronomi, sfaturile populare trebuie să le acorde toată atenţia. În grupajul de mai jos prezentăm cîteva aspecte în legătură cu muncile de îngrijire a culturilor prăşitoare din raionul Buzău.

Tineri harnici

Incă la începerea primei praşile, echipele conduse de utemiştii Ispas Andrei şi Apostol Aneta din gospodăria colectivă din Stîlpu au avut o convorbire la sediul organizaţiei U.T.M. Tinerii colectivişti învăţaseră la cursul agrotehnic că nu-i deajuns să însămînţezi prăşitoarele în arătură adîncă de toamnă, în pămînt îngrăşat, dacă nu execuţi şi lucrările de întreţinere a culturilor după cum indică regulile agrotehnice.

Rodul acestor sfaturi se poate vedea acum la îngrijitul culturilor.

Culturile de porumb, floarea-soarelui, fasole şi sfeclă de zahăr ale gospodăriei se dezvoltă tot mai frumos. Atît de repede cresc şi buruienile. Timpul ploios dă buruienilor posibilitatea să o ia cu mult înaintea porumbului şi celorlalte culturi prăşitoare. De aceea, fiecare zi bună de lucru cere să fie folosită cu pricepere.

...Pe tarlaua de 26 hectare însămînţată cu porumb, colectiviştii din Stîlpu ieşiseră să execute cea de a doua praşilă. Utemiştii erau numeroşi. Printre ei erau şi Dumitrache Ana, Manea Filofteia, Lipan Ion şi mulţi alţii, cu toţii din cele două echipe de tineret, care veniseră să execute praşila a doua la porumb. Din brigada de cîmp nu lipsea nici un colectivist. Trebuia terminat cît mai repede prăşitul porumbului. Floarea-soarelui necesita şi ea în acelaşi timp praşila a III-a şi copilitul. Intrecerea pornită între cele două echipe a dat roade. Pe suprafaţa de 44 hectare însămînţate cu diferite culturi s-a început cea de a III-a praşilă. Cine este în fruntea întrecerii, ne spune numărul de zile-muncă realizate de utemiştii din cele două echipe. Pînă la 1 iulie echipa a doua condusă de utemistul Ispas Andrei a efectuat 548 de zile-muncă, iar cea pe care o conduce utemista Apostol Aneta, deşi are un număr mai mic de membri, este tot fruntaşă pe gospodărie.

Utemiştii din gospodăria colectivă „A. A. Jdanov" din comuna Stîlpu pun mare preţ pe aplicarea agrotehnicii în mod exemplar. Tocmai de acest lucru au ţinut cont acum, în perioada de întreţinere a culturilor prăşitoare. Pe tarlaua de 26 hectare cu porumb, însămînţată în mare parte în cuiburi aşezate în pătrat, nu vei întîlni un muşuroi. De asemenea odată cu prăşitul, utemiştii au executat copilitul la porumb şi floarea-soarelui, precum şi răritul.

Pentru a obţine un spor de producţie la hectar utemiştii au hotărît într-o adunare să folosească încă o metodă înaintată la cultura de porumb şi floarea-soarelui, anume polenizarea artificială suplimentară. Anul trecut cînd au folosit această metodă pe o suprafaţă destul de mică, sporul de recoltă a fost vizibil. !

Cît la sută?

Să zicem că te interesezi de îngrijirea culturilor prăşitoare şi stai de vorbă cu Stelian Căzan, inginer principal al secţiei agricole de la sfatul popular raional Buzău.

Mai întîi face o introducere cu o intonaţie aleasă spre a face impresie şi apoi ţin-te frăţioare: „Noi,... cu toate forţele, prin toate mijloacele, sacrificii etc., etc... am izbindit. Praşila I am terminat-o de mult, praşila a II-a de asemenea şi sintem în avans cu praşila a III-a. Mai mult decît atît, răriţatul şi muşuroitul — practici dăunătoare — au dispărut fără urmă. Ehei, s-a depus o muncă titanică.

Către sfîrşit, nu uită să adauge că asemenea succese remarcabile nu-s întîmplătoare, ci rod al ostenelii inginerilor şi tehnicienilor agronomi, îndrumaţi cu consecvenţă şi calificat, bine înţeles, de către membrii secţiei agricole dintre care nu lipseşte fireşte nici el.

Ascultîndu-l, ai impresia că pe cîmpurile Buzăului treaba este făcută cu căpătîi, cum mai rar întîlneşti. Ce eroare ai săvîrşi însă, fără a da ochii cu ogorul, cu satul, cu realitatea.

Cutreierat-am comunele Şaringa, Stîlpu şi Sărăţeanca. Praşila a II-a nu era nici pe jumătate din suprafaţa cultivată cu porumb, iar despre praşila a III-a nici pomeneală.

Ceea ce te izbeşte şi mai puternic pe ogoarele ţăranilor cu gospodării individuale şi la multe întovărăşiri agricole, sînt muşuroaiele făcute la porumbul prăşit de al doilea.

Incerci să-ţi stăpîneşti îngrijorarea presupunînd că tovarăşul Stelian Cazan n-ar fi fost pe aici, că poate în alte comune o fi altă situaţie. Da' de unde!

De pildă în comuna Merei. Aici culturile de porumb cuprind peste o mie de hectare. Referentul agricol apreciază după socotelile sale aproximative că totuşi, cam 15 la sută din suprafaţa cultivată cu porumb, se muşuroieşte. Secretarul sfatului, Constantin Stanciu s-a mîniat foc şi pară nu alta, cînd a auzit aceasta.

— Dumneata tovarăşe, l-a muştruluit el aspru, n-ai habar cum stau lucrurile pe teren! Întreabă-mă pe mine care-l colind zi de zi. (Acum, între noi fie vorba, „terenul" tovarăşului secretar e cam des înmiresmat cu damfurile vinului şi ţuicii). Muşuroitul la noi nu se aplică decît pe ici, pe colo, să tot fie în proporţie de 10 la sută, pentru că, de, nu poţi să-i lămureşti dintr-odată.

Şi în această frază se ascunde un dram de „adevăr". Colindînd ogoarele, pe ici, pe colo, pe dincolo adică pretutindeni în comună, vei găsi că tot porumbul prăşit de al doilea, nu depăşeşte procentul de 10 la sută faţă de întreaga suprafaţă cultivată, dar fiind tot muşuroit. Înseamnă că referentul n-a avut dreptate nici cît de cît, pe cînd secretarul...

Din păcate ei nu sînt singurii. Să mergem la Ulmeni, în comuna vecină. Aici secretarul statului popular, Alexandru Daraban nu vrea să creadă că-l dăunător muşuroitul. După el, muşuroitul e necesar şi în comună e la înălţime. În schimb tehniciana agricolă, Aurelia Iancu e împotrivă. Dar ca să-l combată... asta ar însemna o jignire la adresa funcţiei şi persoanei dumisale. Dacă inclini să-i dai dreptate secretarului ea îţi răspunde zîmbind: „Mai sînt şi la noi, doi, trei care muşuroiesc, dar unde ai văzut pădure fără uscături?"...

Trebuia totuşi un argument mult mai convingător. Îl găsi. Luîndu-şi inima în dinţi îi dete drumul pe şleau: „Dacă cel puţin cinci ogoare din zece n-au muşuroi la porumb, credeţi-mă pe al meu cuvînt, că sînt în stare să bag mîna în foc. Auzind asta din gura ei vă spun drept că m-am cutremurat şi m-a cuprins mila.

De aceea am rugat-o stăruitor să accepte altă părere: „La o sută de ogoare cu porumb să găsim unul nemuşuroit". S-a supărat pe mine că am jignit-o, dar n-a avut încotro şi... hai pe ogoare. Am controlat de la unul pînă la zece ogoare cu porumb. Toate — parcă era un făcut pentru biata fată — aveau muşuroaie. Se făcuse cum e para focului. Mai trecem încă zece ogoare, încă douăzeci, cincizeci, nouăzeci, şi nici unul nu era prăşit a doua oară, fără muşuroi. Cum arăta tehniciana, nu pot să vă descriu. Iată în sfîrşit că în faţa noastră se arată un ogor cam de vreun pogon şi jumătate cu porumb prăşit a doua oară, fără muşuroi. Minune nemaiîntîlnită! O bucurie fără margini citeam pe chipul fetei.

Pe ogor zărim un bărbat şi o femeie care zoreau să prăşească cu sapele ceea ce nu terminase prăşitoarea. După un „hai noroc şi spor la treabă", facem cunoştinţă.

— Gheorghe Manolache din Pietroasele. Sînt „înstrăinaş" în această comună.

Aş vrea ca numai aceste mărturii să dea de gol munca formală, birocratică dusă de unii tehnicieni agronomi din raionul Buzău. Noroc că se găsesc ţărani muncitori ca Gheorghe Manolache din alte raioane care să le facă o nemeritată cinste.

In atenţia comitetului raional U. T. M.

In raionul Buzău, cum de altfel în întreaga ţară, timpul este schimbător. Plouă mult mai în fiecare zi, stînjenind strîngerea recoltei de păioase şi făcînd ca buruienile să crească în voie în culturile prăşitoare. Pagubele ar fi serioase dacă în ciuda vitregiei naturii nu s-ar depune toate eforturile atît pentru strîngerea la timp a recoltei cît şi pentru îngrijirea culturilor prăşitoare.

Intreţinerea exemplară a culturilor agricole prăşitoare este o cauză a întregului tineret din raionul Buzău. Sînt comune unde tinerii urmînd pilda tinerilor colectivişti din Agriş Baia-Mare, nu precupeţesc forţele pentru a întreţine cît mai bine culturile.

In raionul Buzău, mai cu seamă în gospodăriile agricole colective, tinerii sînt mobilizaţi de organizaţiile U.T.M. la întreţinerea culturilor prăşitoare. Bunăoară în gospodăria agricolă colectivă din comuna Costeşti, utemiştii sînt exemplu la prăşitul repetat al porumbului, florii-soarelui etc. In gospodăriile agricole colective din comunele Lipia, Găvăneşti, Stîlpu şi multe altele, munca tinerilor colectivişti este apreciată de vîrstnici. La aceste gospodării agricole colective metodele învechite ca muşuroitul şi răriţatul au fost stîrpite şi culturilor prăşitoare li se aplică praşile repetate. Organizaţiile U.T.M. din majoritatea gospodăriilor agricole colective au manifestat interes faţă de antrenarea tuturor tinerilor la muncile de cîmp ducînd o muncă politică vie şi permanentă.

Din păcate, îngrijirea culturilor prăşitoare este rămasă în urmă în multe gospodării agricole individuale şi chiar în unele întovărăşiri. Nici unii tineri, dintre care şi utemişti nu dau toată atenţia praşilelor, copilitului, polenizării artificiale şi celorlalte lucrări agrotehnice. Praşila a doua este întîrziată, iar cea de a treia abia a început. Mai mult decît atît, se practică muşuroitul.

Astfel de lucruri demonstrează că organizaţiile U.T.M. din comunele respective neglijează munca tinerilor pe ogoare, într-o vreme hotărîtoare pentru sporirea producţiei de porumb, floarea-soarelui etc. Unele organizaţii U.T.M. nici nu cunosc măcar iniţiativa tinerilor colectivişti de la Agriş care s-au angajat ca prin praşile repetate şi alte metode să obţină o bogată recoltă de porumb. Aceste organizaţii U.T.M. au fost slab ajutate de activiştii comitetului raional U.T.M. De altfel, însuşi biroul comitetului raional U.T.M. Buzău, începînd cu primul secretar, tovarăşul Costache, n-a întreprins nimic concret pentru a da viaţă acestei iniţiative preţioase şi în cuprinsul raionului lor. Există toate posibilităţile ca prin intensificarea muncii politice în legătură cu preschimbarea documentelor, activitatea utemiştilor în muncile agricole să se dezvolte, să-şi găsească loc iniţiative înaintate ca aceea a tinerilor colectivişti din Agriş, etc.

Nu mai trebuie zăbovit nici o clipă pentru a schimba situaţia întreţinerii culturilor agricole de către tinerii ţărani muncitori din raionul Buzău. Este de datoria comitetului raional U.T.M. să înţeleagă că în această perioadă cînd treburile în cîmp s-au îngrămădit venind timpul recoltării păioaselor, al treierişului, al dezmiriştitului etc. nu trebuie lăsate pe planul al doilea muncile de întreţinere a plantelor prăşitoare însămînţate pe mari suprafeţe în raionul Buzău.

Comitetul raional U.T.M. dispune de capacitate şi forţe în măsură să izbîndească în muncile agricole, pe tot frontul lor. Necesită doar ca atît membrii biroului cît şi activiştii să muncească cu toată dragostea, cu tot simţul răspunderii să descopere şi să extindă în organizaţiile de bază iniţiative noi tinereşti, care să ducă la antrenarea întregului tineret la munca concretă pentru o recoltă bogată.

Studenţii la practică pe ogoare

În clădirea veche, datînd de prin secolul XVIII, din cerdacul căreia actorul Gh. Mazilu întruchipîndu-l pe boierul Trei-Nasuri îşi privea prin binoclu pămînturile, locuiesc 300 de studenţi de la două facultăţi ale Institutului agronomic din Craiova: agricultură şi mecanizare. Sînt din anul I şi poate de aceea, neobişnuiţi cu practica, mai toţi au bătături în podul palmei.

În preajma fermei Institutului agronomic din Craiova se întind 300 hectare cultivate cu diferite plante. Pe zeci de hectare se întind culturile de porumb. În linie cu ele se află lanul de secară. Mai în apropiere sînt culturile de grîu. Nu lipseşte nici floarea-soarelui, despre care se spune că pe tot hotarul Coţofenilor nu găseşti alta la fel. Păioasele dăduseră în pîrgă. Trebuiau secerate de grabă, altminteri se scuturau şi se pierdea bunătate de recoltă. De la Craiova a venit decanul facultăţii de mecanizare, Bobeică Traian, să conducă lucrările de recoltare. Condiţiile erau grele. Începuseră ploile, vînturi puternice străbăteau cîmpia culcînd la pămînt grîul. Combina nu putea lucra. Atunci s-au format echipe dintre studenţi. Unii — mai ales dintre cei de la mecanizare — văzuseră secere doar în fotografii sau în film. Au pus totuşi mîna pe unelte şi au ieşit la secerat. Atunci s-a iscat întrecerea între echipe. Barbu Ion, organizator de U.T.M. la grupa 225 a chemat la întrecere, în numele grupei sale, toate celelalte grupe.

Fiecare student avea în grija lui 2 m. lăţime de lan. Soarele bătea nemilos, praful îi ineca, muşchii le înţepeneau din cauza neobişnuinţei, dar cînd grupa 225 a dat două norme, ceilalţi studenţi au hotărît că şi ei pot realiza ceva asemănător. Bătălia strîngerii recoltei a cerut sacrificii şi corpului didactic. Planul de practică întocmit la Craiova s-a dovedit nepotrivit faţă de noile condiţii. Ca atare, seara, în dormitorul asistenţilor se întocmea pînă după orele 24,00 planul pentru ziua următoare. Se calcula suprafaţa recoltată, se analizau posibilităţile de transport ale studenţilor la locurile de muncă, se împărţeau grupele pe sectoarele cele mai importante. Din cînd în cînd, un asistent ieşea în balcon, privea cerul şi se întorcea cu pronosticul meteorologic: mîine va ploua. Şi a doua zi, către orele 5.00, cînd cerul atîrna plumburiu deasupra capetelor, coloanele de studenţi întovărăşite de asistenţi se îndreptau spre lanurile de grîu şi secară. De cîte ori nu i-a prins ploaia pe cîmp! O fugă pînă la căpiţele cele mai apropiate, aşteptarea plină de incordare — va înceta ploaia curînd sau nu? — şi apoi iar la secerat. Decanul a venit de la Craiova şi a rămas mai bine de o săptămînă. În fiecare zi se afla pe cîmp cu studenţii şi se întorcea seara. La prînz, rutierul aducea hrană rece pentru secerători.

În ultimele zile, cînd s-a îmbunat vremea şi a ieşit soarele, a început să lucreze şi combina la seceratul secarei. Studenţii, care în anul I învaţă doar materii de cultură generală au luat lecţii de conducere a maşinilor agricole. Au învăţat, mînuind sau ajutîndu-i pe mecanici, care sînt piesele principale ale combinei şi tractorului, au deprins regulile de funcţionare ale acestora.

În aceste condiţii s-a făcut practica. În dimineaţa zilei de 14 iulie mai rămăseseră de secerat 5 hectare cu secară. Fuseseră recoltate pînă atunci păioasele de pe o suprafaţă de 47 hectare.

N-am avut norocul să asist la una din şedinţele de analiză a muncii, atunci cînd au fost evidenţiate grupele fruntaşe. Mi s-a povestit că studenţii din grupele 225 şi 231 au fost citaţi în faţa studenţilor pentru rezultatele obţinute, primind felicitările personale ale decanului.

★

Miercuri seara, după ploaia de scurtă durată, dar oricum neplăcută pentru sportivii care plănuiseră cîteva partide de volei, într-unul din luminişurile parcului s-au adunat studenţii. Un acordeonist şi un toboşar şi-au luat locurile pe prispa bucătăriei şi apoi s-a dansat la lumina pîlpîitoare a două becuri electrice care, cînd ardeau cu o lumină puternică cînd se stingeau complect, toane fireşti ale micului grup electrogen. De pe frunzele copacilor se scurgeau alene picături de apă, mirosea plăcut a verdeaţă proaspătă, acordeonistul mai greşea uneori notele, iar studenţii dansau tango după tango.

ION MATEI

Jurnal artistic

„AVENTURILE DOMNULUI PICKWICK"

AVENTURILE DOMNULUI PICKWIK

Priviţi prima fotografie: Nu-i aşa că-l recunoaşteţi? Este domnul Pickwick, pe care l-aţi cunoscut în paginile romanului lui Charles Dickens şi pe care aveţi prilejul să-l vedeţi în film.

În fotografia noastră este zîmbitor, bine dispus, deoarece a ajuns la sfîrşitul peripeţiilor sale.

Vechea noastră cunoştinţă a trecut însă pînă acum prin situaţii atît de tragicomice încît spectatorii nu l-au văzut prea des cu o figură la fel de jovială.

Vă veţi întreba desigur dacă şi în noul film englez, asemenea romanului veţi putea urmări peregrinările membrilor clubului Pickwick în frunte cu faimosul preşedinte, pentru elaborarea „genialei" teorii asupra mormolocilor. Da, vă veţi putea amuza văzîndu-i în film pe înstăriţii burghezi ai Angliei, din secolul al XIX-lea, cum îşi pierd timpul — nu de alta dar tot n-au ce face — mergînd în diferite localităţi unde — chipurile fac studii şi cercetări.

Se rîde pînă la lacrimi cînd bătrîna domnişoară Rachel, persoană respectabilă, cu o zestre tot respectabilă ca şi anii pe care-i are, fuge înamorată, cu un june pe care-l crede îndrăgostit de ea, iar membrii clubului se simt datori s-o salveze.

Apoi, împrejurarea care-l duce pe respectabilul domn Pickwick la închisoarea de datornici, dintr-o confuzie nefericită, îi amuză de asemenea pe spectatori.

Dar publicul nu numai rîde la film. Înţelege, văzînd închisoarea datornicilor, cît de tristă era soarta oamenilor simpli în Anglia acelei vremi şi în genere într-o ţară în care la putere se află indivizi înstăriţi şi trîndavi de teapa membrilor clubului Pickwick.

Tinerii — PRIETENI ai CĂRŢII

Sporeşte numărul tinerilor participanţi la concursul „Iubiţi cartea"

Încă din primele zile ale deschiderii concursului „Iubiţi cartea", pe la biblioteca orăşenească din Satu Mare s-au perindat numeroşi tineri care au solicitat înscrierea lor la acest concurs.

Tovarăşele Irina Şerban şi Aurelia Matişan, responsabilele bibliotecii, au stabilit un plan bine chibzuit pentru desfăşurarea acestui concurs în bune condiţii.

Astfel, ele au afişat regulamentul şi titlul tuturor cărţilor cerute în concurs. Dacă multe din cărţi nu existau aici, ele au reuşit să le procure de la biblioteca centrală şi să facă aprovizionarea în cel mai scurt timp.

Cînd numărul participanţilor a depăşit cifra de 80, s-au pus bazele unui cerc de lectură, condus de tovarăşa Şerban Irina.

Acest cerc de popularizare a cărţilor cerute de concurs a ţinut pînă azi două şedinţe de lectură şi rezultatele nu au întîrziat să se arate.

E plăcut să asculţi un om talentat citindu-ţi din „Povestea unui om adevărat" de B. Polevoi sau din „Ce-i de făcut?" de Cernîşevschi. Azi la acest cerc participă mai bine de 20 de concurenţi iar lectorul lor, e elevul Dumitru Bizovei de la Şcoala medie tehnică de comerţ şi planificare din oraş. Pe lîngă faptul că el citeşte cărţile în cadrul cercului, a reuşit de la începerea concursului să citească singur şi „Mesteacănul alb" de M. Bubennov şi „Tovarăşi de arme" de C. Simonov.

De pildă, strungarul Iosif Coroian de la fabrica „1 Septembrie" a citit pînă mai deunăzi 52 de cărţi. De data aceasta însă s-a încadrat şi el în concurs. Primele cărţi citite de cînd a început concursul sînt: „Război şi pace", „Steaguri pe turnuri" şi „Departe de Moscova".

Unii însă au procedat şi altfel. Cine nu-l cunoaşte pe utemistul Ion Pera, puţine poate spune despre el. Prietenii săi de la fabrica „1 Septembrie" şi tovarăşii de muncă ştiu că Pera şi soţia sa Clara se culcă tîrziu. Uneori îi prinde miezul nopţii citind. De curînd au terminat de citit „Un om între oameni", iar acum citesc romanul „Ce-i de făcut?" de Cernîşevschi.

Cartea te ajută în muncă şi viaţă, iar soţii Pera o iubesc ca pe prietenul lor cel mai apropiat. Cum erau să rămînă tocmai ei în afara concursului? S-au hotărît deci să citească împreună cărţile cerute la concurs.

Azi pentru a stabili exact numărul participanţilor la concurs, mi-ar veni greu. Din oră în oră numărul lor creşte necontenit, tot mai mulţi tineri devenind cititori pasionaţi.

ION TEOHARIDE

Mai multă grijă pentru înzestrarea bibliotecilor

După ce radio-ul şi presa au vestit organizarea concursului „Iubiţi cartea", afluenţa tinerilor din Iaşi la bibliotecă creştea zilnic.

Zeci şi sute de „prieteni ai cărţii" vin la biblioteca universităţii şi la biblioteca centrală din Iaşi pentru a se înscrie printre primii la concurs.

De înscris s-au înscris mulţi tineri, dar cînd a fost vorba să citească cărţile prevăzute în programul concursului, ia-le de unde nu-s.

Răspunsul pe care îl primesc cititorii cînd merg la aceste biblioteci este de fiecare dată acelaşi: „Cărţile pentru concurs nu au sosit încă".

Tinerii din Iaşi nu vor să fie numai primii înscrişi la concurs ci şi primii purtători ai insignei „Prieten al cărţii".

De aceea se impune de urgenţă aprovizionarea acestor biblioteci — şi nu numai a acestora — cu toate cărţile prevăzute pentru concurs.

Corespondent E. DAN

Tinerii miciurinişti

Şcolile din raionul Timişoara au un număr de 80 de loturi experimentale, cu o întindere de 62.000 metri pătraţi.

Sub îndrumarea profesorilor de ştiinţe naturale elevii desfăşoară pe aceste loturi şcolare o intensă activitate, privind selecţionarea seminţelor, aplicarea diferitelor îngrăşăminte, experimentarea hibridizărilor de roşii şi ardei, vinete şi roşii, cartofi şi roşii etc. Se preocupă de construirea serelor, confecţionarea ghivecelor nutritive şi distrugerea dăunătorilor.

În urma acestor lucrări, culturile de cereale, legume şi fructe ale tinerilor miciurinişti dau roade deosebit de frumoase, atît calitativ cît şi cantitativ. Cele mai bune loturi şcolare experimentale sînt cele din Biled, Ghertenş, Giarmata, Orţişoara, Sînandrei, Sînmartin, Sînmartinu Sîrbesc, iar printre cei mai buni miciurinişti se numără elevii Gheorghe Mod, Terezia Sengzel, Dorina Ştefănescu şi alţii.

Activitatea tinerilor miciurinişti nu se rezumă numai la loturile experimentale. De curînd au văruit şi au curăţat de omizi peste 6000 de pomi şi au sădit un număr de 1530 de pomi şi arbuşti.

În cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Varşovia, elevele şi elevii şcolilor din raionul Timişoara şi-au luat entuziaste angajamente colective şi individuale. Astfel, unitatea de pionieri a Şcolii elementare nr. 1 din Giarmata şi-a luat angajamentul că va strînge 300 kg. de grîu din spicele pe care le vor aduna de pe cîmp, 60 de kilograme plante medicinale, 50 de kilograme de ghindă, diferiţi sîmburi de fructe, castane sălbatice etc.

Activitatea rodnică şi multilaterală a tinerilor miciurinişti din raionul Timişoara, pe lîngă caracterul ei obştesc, contribuie eficace la asimilarea de noi cunoştinţe la ştiinţe naturale şi la însuşirea unor deprinderi practice în domeniul agriculturii în general şi la aplicarea regulilor agrotehnice în special, pe care elevii le răspîndesc apoi atît în familie, cît şi în rîndurile maselor largi ale ţărănimii muncitoare.

Corespondent D. LADISLAU

Intreprinderi din industria materialelor de construcţii care şi-au îndeplinit cincinalul

Lista întreprinderilor din industria materialelor de construcţii care şi-au îndeplinit de pe acum cincinalul se îmbogăţeşte necontenit. În fruntea lor se află sectorul ceramicei brute, în cadrul căruia s-au evidenţiat fabricile de cărămizi din Timişoara, Arad, Mofleni, Ciurea, Piatra Neamţ, Roman, „Solidaritatea" şi „Ceramica" — Bucureşti, fabrica de teracotă Deva şi altele.

In sectorul lianţilor şi-au realizat sarcinile cincinalului fabrica de ciment Gura Văii, fabrica de var Aleşd, fabricile de produse refractare Turda şi Dej, fabrica de ipsos Aghireş. De asemenea, au încheiat cu succes cincinalul fabrica de geamuri Tîrnăveni, cariera de nisip cuarţos Văleni de Munte, fabricile de articole de ciment Timişoara şi Oradea, fabrica de carton asfaltat Turda, atelierele „9 Mai" — Bucureşti etc.

(Agerpres)

PE TROTUŞ IN SUS

Îmi amintesc bine. Trenul a intrat cu răzbubuit adînc pe pîlnia văii. Dincolo de geamuri, într-o parte şi alta, plopii îşi plecau creştetul vuind. Era în zori. Munţii se ridicau aproape, semeţi, albaştri şi neguroşi. O ploaie trecuse, alta se vestea în depărtări. Satele, odată lepădînd gluga nopţii, păreau scuturate de neastîmpăr. În clipa răsăritului, livezile au prins să scapere fantastic; soarele, ieşit din neguri lăptoase, arunca punţi de curcubee de la o turlă de biserică la alta şi de la stropii de rouă prelinşi pe frunzele pomilor.

După o noapte de picoteală, călătorii se minunau de frumuseţea locurilor în care intrasem. Stam la geam şi urmăream încordat împotrivirea Trotuşului, tulburat de ploile ce căzuseră peste Moldova. Şi trenul zbura mereu prin bura de aur a răsăritului. Privelişti neasemuite piereau pe rînd, dînd locul altora care le întreceau prin frumuseţe şi măreţie. Singur, un flăcău moldovean, răsfăţîndu-se pe o bancă întreagă, nu căta pe geam ci-şi arăta isteţimea limbii faţă de un prieten pe care-l întîlnise pe neaşteptate. Îl cunoşteam. Cu două zile în urmă îl văzusem la fabrica „Steaua Roşie" din Bacău. E inginer. Şef de secţie. Trece drept unul din oamenii cei mai pricepuţi în meşteşugul de a schimba butucii de brad cu miros de răşină în foi de hîrtie. Înainte vreme a fost tîmplar. Astăzi, uite-l inginer, stăpîn pe tehnică. E de statură mijlocie, blond, vînjos şi parcă mereu pus pe harţă. Are credinţa că brigăzile de tineret din secţia lui, în cinstea Festivalului, vor cîştiga steagul de fruntaşe. Să vedeţi numai ce-a scornit el ca să le mai bage în dîrdoră pe unele ca Vieru Teodora şi Maria Mihail, care nu prea se îndeamnă la muncă. S-a sfătuit cu Petre Lucian, care-i secretarul organizaţiei de bază U.T.M. din secţie, şi-au format o brigadă artistică de agitaţie, care să se producă tot la două zile, la sfîrşitul orelor de program. Pentru codaşi, inginerul Branea, aşa-l cheamă, a ticluit un fel de „fabule cusute cu aţă albă" şi cînd le spune, nu ştiu cum se face că privirile tuturora se îndreaptă spre cei care se simt cu musca pe căciulă. Apoi sînt luaţi la rînd şi cei ce neglijează calitatea. Brigada artistică nu l-a trecut cu vederea nici pe Lucian Petre. Acesta-i un muncitor bun, nu încape nici o îndoială că-i lasă pe toţi în urmă — dă două norme zilnic — dar are o meteahnă: s-a însurat de cîteva luni şi cu toate că nevastă-sa nu munceşte de loc prost, nu i-a vorbit în nici un fel c-ar face bine să intre şi dînsa în U.T.M. Fruntaşilor în producţie, brigada le cîntă cîntecele care le plac cel mai mult...

Trenul toca kilometri peste kilometri. Munţii, cînd se depărtau, lărgind coastele văii, cînd îşi trimiteau pădurile să umbrească apele Trotuşului involburate. Inginerul vorbea înainte prietenului său despre o fată pe care a cunoscut-o el în Iaşi şi astăzi îi e soţie. Dar atunci cînd trenul a făcut un popas de cîteva minute în staţia Borzeşti, s-a sculat şi i-a arătat prietenului mănăstirea zidită de Ştefan cel Mare.

— Aici, măi frate, se află şi stejarul care-a intrat în legendă, a zis el cu un aer de superioritate. Apoi, întorcîndu-se către mine:

— Uite, despre locurile astea am să scriu şi eu. Trebuie să le cunoască şi băieţii de la fabrică. Poate facem şi o excursie. Da, cînd mă întorc, am să scriu.

Vezi, tînărul acesta pînă mai ieri nu era decît tîmplar; astăzi, îi inginer chimist, ticluieşte fabule şi năzuieşte să scrie ceva despre vremea lui Ştefan cel Mare. Oare cu ce se aseamănă drumul lui în frumuseţe?...

Către amiază, după cîte ţin minte, în ziua aceea a plouat. Poate nu ştiţi cum plouă la munte. Norii se bulucesc, îneacă piscurile, apasă pe păduri şi curg la vale. Tunelele se ţin lanţ şi sînt neînchipuit de puternice. S-ar spune că vor să prăvale stîncile. Mie, ploaia aceasta repede, piezişă, ceţoasă, îmi place. Foarte bine, dar am mărturisit lucrul acesta şi oamenilor de la brigada a treia de tineret de la Oficiul reparaţii sonde din Moineşti. Sondorii m-au privit aşa ca şi cum le-aş fi dat să mănînce mere acre.

— Lua-o-ar dracu de ploaie. Ce-ţi place la ea? Îi toarnă cu nemiluita, tot la două ceasuri, că nu poţi să mai înţelegi nimic. Uite, cînd am reparat sonda 1190, am terminat cu 89 de ceasuri înainte... Asta fiindcă era vreme bună. Acum mai poţi scoate aşa ceva? Nu mai poţi.

Am aflat că sondorii nu ţin socoteala în zile, ci în ceasuri. Vine, ca să zicem, Grigore Vasile, conducătorul brigăzii a şaptea de tineret, la organizaţie, îşi scoate şapca şi dă raportul. In cinstea Festivalului brigada mea a scurtat timpul de reparaţii la patru sonde, cu 120 de ceasuri.

— Adică, cu cinci zile, chibzuieşte secretarul.

— Am zis, cu 120 de ceasuri, se încăpăţînează brigadierul, cu voce ridicată, mîndrindu-se. Are dreptate. El şi sondorii lui au calculat totul pe ceas, pe minut şi s-au ţinut cu dinţii de calcule; de ce atunci să li se socotească lucrul în zile? Nu face. O sondă repusă în funcţiune cu un ceas mai devreme atîrnă mult în cumpăna producţiei. Un singur ceas numai!

La baza tubulară din Moineşti, brigăzile de tineret sînt de multă vreme în întrecere. Deocamdată se situează în frunte strungarul utemist Copoiu Aurel. Luna trecută el şi-a realizat planul cu 194,51%. Copoiu e un flăcău îndesat, ţigănos, vorbăreţ şi a dat sfoară în ţară că nu se prea împacă el cu fetele. Spune că n-a fost îndrăgostit şi nici n-o să fie, la care mai adaugă cu fală că locuieşte în blocul „burlacilor". E prieten bun cu Ginguţă Nicolae, şeful brigăzii a doua utemiste, dar nu poate să-i treacă cu vederea faptul că s-a-nsurat devreme.

— Bun băiat eşti măi Nicolae, munceşti bine, da' nu pricep ce ţi-a venit să-ţi iei femeie la vîrsta ta. Uite, zic, nu-i rău aşa, dar trebuia să mai aştepţi.

— Mi se pare mie că te-ai îndesa şi tu la-n-surătoare, dar fata pe care-o placi nu te vrea.

Copoiu roşeşte, se bîlbîie şi pînă la urmă dă din mîini a lehamite: „dragoste cu sila nu se poate". Înţelegeţi aşa dar de ce se laudă el că locuieşte la blocul „burlacilor".

Aurel Copoiu urmează cursurile liceului seral. E strungar şi vrea s-ajungă neapărat inginer de utilaj petrolifer. Un singur lucru îl supără: n-a putut pînă acum să realizeze nici o inovaţie. Şi trebuie să realizeze una. Ar însemna că n-are pic de ambiţie. Uite, utemistul Simion Faragău de la distileria de lemn din Dărmăneşti cinsteşte Festivalul cu două inovaţii, pe cînd el? Da' ce să mai vorbim!

Simion Faragău e tehnician, şeful secţiei mecanice. A absolvit şcoala profesională la Cluj şi de-atunci învaţă singur. Nopţi întregi şade şi dezleagă tainele ştiinţei. Acum cîteva săptămîni a dat gata o locomotivă micuţă, c-un dispozitiv electric care scoate cutiile cu mangan din cuptoare. Pînă atunci cutiile erau scoase manual de către muncitori, fapt care dădea mult de lucru. Acum s-a schimbat socoteala. Faragău a muncit, a asudat, a citit cărţi multe şi a realizat inovaţia. Trebuia.

Faragău mai are o inovaţie la care ţine mult: un dispozitiv de semnalizare automată pentru cazanele cu aburi. Asta a trimis-o la minister şi aşteaptă aprobarea... Deocamdată nu se mai gîndeşte să facă vreuna. Alta, ştiu precis: ţine s-ajungă maistru, sau chiar inginer.

Pe tinerii aceştia i-am cunoscut pe valea Trotuşului, în sus. Tustrei, Branea, Copoiu şi Faragău şi-au risipit anii copilăriei prin străini, obijduiţi şi fără nădejdi mari de mai bine. Astăzi, iată-i învăţînd cu atîta rîvnă încît parcă ţin să se răzbune pe trecut. M-am oprit la ei fiindcă i-am cunoscut mai îndeaproape, dar trebuie să ştiţi că pe valea Trotuşului sînt atîţia tineri care deprind tainele ştiinţei şi culturii, încît de-ai colinda săptămîni la rînd şi tot n-ai ajunge să-i numeri. Stau şi mă-ntreb: oare cu ce poţi asemăna drumul acesta năvalnic spre cultură?

FANUŞ NEAGU

Lucrările conferinţei de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru puteri

Declaraţia preşedintelui Consiliului de Miniştri al U. R. S. S., N. A. BULGANIN

(Urmare din numărul trecut)

În declaraţia sa, domnul prim-ministru Eden s-a pronunţat pentru necesitatea unui acord între ţările noastre în problema securităţii în Europa. Este un lucru foarte important. Tocmai către aceasta năzuieşte Uniunea Sovietică.

Această acţiune a guvernului sovietic constituie o nouă dovadă a năzuinţei lui de a contribui la rezolvarea sarcinii creării unei securităţi autentice, efective, în Europa.

Guvernul sovietic consideră că în ultima instanţă trebuie să năzuim ca pe teritoriile statelor europene să nu existe trupe străine.

Retragerea trupelor străine de pe teritoriile statelor europene şi restabilirea în această privinţă a situaţiei care a existat înainte de cel de al doilea război mondial ar avea prin ea însăşi o mare însemnătate pentru întărirea păcii, ar îmbunătăţi în mod radical situaţia în Europa şi ar înlătura una din principalele surse, dacă nu chiar sursa principală, a neîncrederii care există în prezent în relaţiile dintre state.

Însemnătatea acestei acţiuni apare şi mai evidentă dacă ea este privită în legătură cu problema reducerii armamentelor şi interzicerii armei atomice. Retragerea trupelor străine de pe teritoriile statelor europene ar înlesni în mare măsură posibilitatea realizării unui acord atît în domeniul reducerii armamentelor clasice ale statelor europene şi nu numai ale celor europene, cît şi în problema interzicerii folosirii armei nucleare.

Este de la sine înţeles că Uniunea Sovietică, formulînd asemenea considerente, nu cere pentru sine nici un fel de condiţii deosebite, deşi experienţa istoriei arată că ea are motive să se îngrijească de frontierele sale apusene într-o măsură nu mai mică ci mai mare decît anumite alte state. Este îndeobşte cunoscut că atunci cînd ataca ţara noastră, agresorul şi-a croit nu odată drum prin teritoriile statelor situate la vest de frontierele Uniunii Sovietice.

Am vrea să cunoaştem atitudinea guvernelor S.U.A., Marii Britanii şi Franţei faţă de considerentele guvernului sovietic, exprimate de mine, atît în problema reducerii armamentelor şi interzicerii armei atomice, cît şi în problemele creării unui sistem de securitate colectivă în Europa şi retragerii trupelor străine de pe teritoriul statelor europene.

Fireşte că realizarea acordului necesar într-una sau alta din aceste probleme, fiecare din ele avînd o mare importanţă pentru destinele lumii, poate necesita timp, chiar dacă noi am cădea de acord asupra bazelor rezolvării lor. Ţinînd seama de aceasta, precum şi de faptul că statele reprezentate la actuala conferinţă şi-au asumat anumite obligaţii în baza tratatelor şi acordurilor încheiate cu alte ţări, se pune problema acţiunilor care trebuie întreprinse pentru ca, pînă la realizarea acordului necesar, eforturile celor patru puteri să fie îndreptate spre destinderea încordării în relaţiile dintre ţări şi astfel, spre crearea condiţiilor cuvenite pentru reglementarea problemelor nerezolvate, inclusiv dezarmarea, crearea securităţii colective în Europa, inclusiv rezolvarea problemei germane care a fost şi rămîne problema principală pentru securitatea europeană.

Prezentînd programul de dezarmare şi de creare a unui sistem de securitate europeană, guvernul sovietic porneşte de la faptul că slăbirea încordării în relaţiile internaţionale şi crearea unui sistem efectiv de securitate în Europa ar înlesni în mare măsură rezolvarea problemei germane, ar crea premizele necesare pentru unificarea Germaniei pe baze paşnice şi democrate.

Guvernul sovietic a fost şi este pentru unificarea Germaniei în conformitate cu interesele naţionale ale poporului german şi cu interesele securităţii Europei. Unificarea Germaniei ca stat democrat şi iubitor de pace ar avea o uriaşă însemnătate atît pentru destinele păcii în Europa, cît şi pentru naţiunea germană însăşi, căreia războaiele i-au adus nu odată mari jertfe şi distrugeri. Ea ar deschide în faţa poporului german posibilităţi largi de dezvoltare a economiei paşnice şi a culturii Germaniei, de ridicare a prosperităţii populaţiei ei.

Trebuie să recunoaştem că principalul obstacol în calea unificării Germaniei este în prezent remilitarizarea Germaniei occidentale şi includerea ei în grupările militare ale puterilor occidentale. Aici ar trebui să se procedeze la un schimb de păreri, neuitînd faptul că este necesar să se obţină rezolvarea problemei germane chiar dacă în actualele condiţii nu s-ar reuşi să se ajungă dintr-odată la un acord cu privire la unificarea Germaniei. În acest caz este necesar ca această problemă să fie rezolvată pas cu pas.

Consider necesar să insist şi asupra altor cîteva probleme.

Guvernul sovietic este de părere că statele participante la tratatul Atlanticului de nord şi la acordurile de la Paris, pe de o parte; şi statele participante la tratatul de la Varşovia, pe de altă parte, şi-ar putea asuma obligaţii reciproce de a nu folosi forţa armată unele împotriva altora. Este de la sine înţeles că asemenea obligaţii nu trebuie să ştirbească dreptul inalienabil al statelor la auto-apărare individuală sau colectivă în cazul unei agresiuni armate, drept prevăzut în articolul 51 din Carta O.N.U.

Ele şi-ar putea asuma de asemenea obligaţia de a se consulta reciproc dacă s-ar ivi între ele divergenţe sau litigii, care ar primejdui menţinerea păcii în Europa.

Guvernul sovietic ar dori să atragă atenţia guvernelor Franţei, Marii Britanii şi S.U.A., asupra unei probleme importante care devine tot mai actuală.

Se ştie că în ultimul timp în unele state creşte tot mai mult mişcarea pentru ducerea unei politici de neutralitate, a unei politici de neparticipare la blocuri şi coaliţii militare. Experienţa arată că unele state, care au dus în timpul războaielor o politică de neutralitate au asigurat popoarelor lor securitatea şi au avut un rol pozitiv. Aceasta se confirmă şi prin experienţa celui de al doilea război mondial, cu toate că neutralitatea anumitor ţări nu a fost ireproşabilă.

Guvernul sovietic consideră de asemenea că dacă unele state sau altele, care doresc să ducă o politică de neutralitate şi neparticipare la grupări militare, atît timp cît aceste grupări există, ar pune problema garantării securităţii şi inviolabilităţii lor teritoriale, marile puteri trebuie să ţină seama de astfel de dorinţe. În orice caz, în ceea ce o priveşte, Uniunea Sovietică este gata să participe la astfel de garanţii aşa cum a declarat, de pildă, în legătură cu Austria.

Aici a fost atinsă problema ţărilor din Europa răsăriteană — a ţărilor de democraţie populară. A ridica această problemă la conferinţă, înseamnă să fim împinşi spre un amestec în treburile interne ale acestor state.

Or, se ştie prea bine că regimul demo crat-popular din aceste ţări a fost instaurat de popoare înseşi pe baza liberei exprimări a voinţei lor. În afară de aceasta, nimeni nu ne-a împuternicit să examinăm situaţia din aceste ţări.

Aşadar nu există motive pentru a discuta această problemă la conferinţa noastră.

Aici s-a atins de asemenea problema aşa-zisului „comunism internaţional". Se ştie însă că conferinţa noastră a fost convocată pentru discutarea problemelor relaţiilor dintre state şi nu pentru discutarea activităţii unora sau altora dintre partidele politice din diferite ţări sau a relaţiilor dintre aceste partide. Pornind de la aceasta, noi considerăm că ridicarea acestei probleme la conferinţa şefilor guvernelor este nelalocul ei.

Guvernul sovietic şi-a exprimat în repetate rînduri atitudinea în privinţa necesităţii reglementării problemelor Asiei şi Extremului Orient. El a atras în special atenţia statelor corespunzătoare asupra situaţiei serioase create în regiunea Taivanului, care s-a transformat într-un focar primejdios de complicaţii în Extremul Orient. Reglementarea situaţiei în Asia şi în Extremul Orient, inclusiv în regiunea Taivanului, pe baza recunoaşterii dreptului incontestabil al Chinei asupra acestei insule, ar avea o mare însemnătate pentru îmbunătăţirea întregii situaţii internaţionale.

În legătură cu aceasta consider necesar să reamintesc năzuinţa bine cunoscută a guvernului Republicii Populare Chineze de a reglementa problema Taivanului pe calea unor tratative directe între S.U.A. şi R. P. Chineză.

Este necesar să menţionăm de asemenea importanţa problemei restabilirii drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în O.N.U. Actuala situaţie, cînd în această organizaţie continuă să se afle un reprezentant ciankaişist, iar marea Republică Populară Chineză este lipsită de posibilitatea de a-şi ocupa locul, este nu numai anormală, ci şi inadmisibilă. Este necesar să se repare această nedreptate şi cu cît aceasta se va face mai repede cu atît va fi mai bine.

Guvernul sovietic consideră că conferinţa celor patru puteri, depunînd eforturi pentru îmbunătăţirea relaţiilor dintre state, trebuie să acorde atenţie problemei întăririi legăturilor economice între ele şi îndeosebi problemei lărgirii comerţului.

În actuala situaţie, cînd într-o serie de state au fost introduse îngrădiri artificiale de tot felul în urma cărora relaţiile economice şi comerciale care s-au stabilit în decursul unei perioade îndelungate între multe state din lume au fost rupte, aceste îngrădiri reprezintă o piedică serioasă în calea micşorării încordării internaţionale. Astfel de îngrădiri, existente deoarece atunci cînd economia statelor este subordonată intereselor pregătirii de război, nu-şi pot găsi nici un fel de justificare dacă se ţine seama de năzuinţa spre un acord în problemele internaţionale nereglementate şi spre încetarea „războiului rece".

Atragem atenţia asupra acestui fapt nu pentru că economia Uniunii Sovietice nu ar putea face faţă fără restabilirea relaţiilor economice şi comerciale normale cu statele cu care aceste relaţii au fost, nu din vina noastră, tulburate. Vorbim despre aceasta întrucît în acest domeniu există mari posibilităţi pentru stabilirea unor relaţii normale şi prieteneşti între ţări, care pot duce la rezultate favorabile pentru ridicarea bunei stări a popoarelor, micşorarea încordării internaţionale şi întărirea încrederii între state.

Am fost şi rămînem adepţii unei largi dezvoltări a contactului şi colaborării internaţionale în domeniul culturii şi ştiinţei, adepţii înlăturării piedicilor care stau în calea relaţiilor dintre popoare. Sîntem convinşi că dezvoltarea largă a colaborării culturale şi ştiinţifice internaţionale ar corespunde aspiraţiilor tot — micşorarea încordării în relaţiile dintre state şi stabilirea încrederii necesare între ele.

Acestea sînt cele mai importante probleme care, după părerea guvernului sovietic, ar trebui examinate la conferinţa noastră şi considerentele pe care ei ar dori să le formuleze de la începutul lucrărilor noastre în legătură cu aceste probleme.

Am ascultat azi declaraţiile şefilor guvernelor Statelor Unite, Franţei şi Marii Britanii. În aceste declaraţii au fost ridicate multe probleme importante, asupra cărora trebuie să avem un schimb de păreri pentru a găsi bazele înţelegerii necesare în problemele respective. Printre problemele menţionate sînt şi probleme care necesită un studiu suplimentar. Sînt de asemenea probleme asupra cărora avem puncte de vedere diferite, însă, după părerea noastră, aceasta nu trebuie să împiedice activitatea rodnică a conferinţei noastre.

În ceea ce-l priveşte, guvernul sovietic va face tot ceea ce depinde de el pentru ca actuala conferinţă să îndreptăţească speranţele popoarelor însetate de o viaţă paşnică şi liniştită.

Declaraţia preşedintelui S. U. A., D. EISENHOWER

GENEVA 19 (Agerpres). — TASS transmite declaraţia făcută de preşedintele S.U.A., D. Eisenhower, la 18 iulie.

Cu permisiunea dumneavoastră voi face o scurtă declaraţie introductivă.

Ne-am întrunit aici cu un scop foarte simplu. Ne-am întrunit pentru a găsi baza unui aranjament care să facă viaţa mai sigură şi mai fericită nu numai pentru popoarele pe care le reprezentăm, ci şi pentru popoarele celorlalte ţări.

Ne aflăm aici ca răspuns la insistenţele exprimate în lumea întreagă, care au fost recunoscute de premierul Bulganin în cuvîntarea sa din 15 iulie, în sensul că conducătorii politici ai marilor noastre ţări trebuie să găsească o cale spre pace.

Nu ne putem aştepta ca în cîteva ore sau zile să fie rezolvate toate problemele mondiale care îşi cer rezolvarea. Intr-adevăr, noi, cei patru participanţi la această conferinţă, nu avem de la alţii împuterniciri care să poată justifica măcar o asemenea încercare a noastră în acest sens. Rădăcinile a multe din aceste probleme sînt înfipte adînc în războaie, în conflicte şi în istorie. Situaţia este şi mai dificilă din cauza deosebirilor existente între ideologii şi aspiraţii. Este evident că în timpul scurt de care dispun şefii guvernelor întruniţi aici este cu neputinţă să se stabilească cauzele apariţiei acestor probleme şi să se găsească metode care ar putea să le înlăture fără a părtini pe cineva.

Totuşi, cu chibzuinţă, putem crea un spirit nou care să facă posibilă rezolvarea în viitor a problemelor care intră în competenţa noastră. Este la fel de important ca aici, la Geneva, să facem primul pas pe calea nouă spre o pace echitabilă şi trainică.

Problemele care ne interesează nu sînt, prin natura lor, de nesoluţionat. Desigur, ele sînt dificile, dar rezolvarea lor nu depăşeşte totuşi posibilităţile înţelepciunii omeneşti. Ele par de nesoluţionat în condiţiile fricii, neîncrederii şi chiar ostilităţii, cînd fiecare pas este cîntărit şi la fiecare pas se pune problema dacă va contribui la slăbirea duşmanului. Dacă aceste condiţii pot fi schimbate se poate face mult. In asemenea condiţii sînt convins că într-un stadiu ulterior miniştrii noştri de Afaceri Externe vor putea să continue munca noastră fie singuri, fie împreună cu alţii, pentru a găsi rezolvarea problemelor noastre.

Fără îndoială că între popoarele noastre există deosebiri în ceea ce priveşte convingerile filozofice, care în multe privinţe sînt incompatibile. Orice am spune sau am face aici, acest lucru nu poate fi schimbat. Totuşi nu este necesar întotdeauna ca oamenii să gîndească şi să creadă la fel pentru ca să poată conlucra. Principalul este ca nimeni să nu încerce să obţină prin forţă sau viclenie triumful convingerilor sale şi să-şi impună astfel sistemul său cuiva care nu o doreşte.

Noul fel de a aborda problemele pe care trebuie să-l găsim la această conferinţă nu poate fi găsit numai prin discuţii abstracte şi generale. Trebuie să vorbim sincer despre problemele concrete care creează încordarea între noi şi despre felul în care să începem rezolvarea lor.

Ca introducere, îngăduiţi-mi să indic unele probleme care trebuie discutate.

Prima problemă este problema unificării Germaniei şi a creării unui guvern al întregii Germanii pe baza unor alegeri libere. Au trecut zece ani de la armistiţiul cu Germania, dar Germania continuă să fie scindată. Această scindare este un rău ce aduce mari prejudicii unui popor care, ca orice alt popor, are dreptul la o soartă comună. Continuarea acestei scindări creează principala sursă de instabilitate în Europa. Discuţiile noastre despre pace n-ar putea să aibă sens dacă în acelaşi timp permanentizăm condiţii care primejduiesc pacea. Noi, cei patru, purtăm o răspundere deosebită în ceea ce priveşte Germania. Nici o concluzie la care am putea ajunge aici n-ar fi valabilă dacă nu va fi sprijinită de majoritatea din întreaga Germanie şi această problemă trebuie să devină problema principală a tratativelor noastre de aici. Nu trebuie oare să examinăm căile pentru a rezolva această problemă repede şi just?

În interesul unei păci îndelungate, hotărîrea noastră trebuie să ţină seamă de interesele legitime ale securităţii tuturor părţilor interesate. De aceea, noi insistăm ca Germania unificată să aibă dreptul de a-şi exercita la propria sa alegere dreptul inerent la autoapărare colectivă. Din aceleaşi considerente sîntem gata să ţinem seamă şi de interesele legitime ale securităţii Uniunii Sovietice. Acordurile de la Paris conţin multe prevederi care servesc acestor scopuri. Sîntem gata întru totul să examinăm noi garanţii reciproce care să fie rezonabile, practice şi compatibile cu securitatea tuturor părţilor interesate.

Pe plan mai larg există problema respectării dreptului popoarelor de a-şi alege forma de guvernămînt şi a restabilirii drepturilor suverane şi a autoguvernării pentru acei care au fost lipsiţi de ele.

Poporul american este convins că unele popoare din Europa răsăriteană, dintre care multe au un trecut îndelungat şi glorios de existenţă naţională n-au obţinut încă posibilitatea de a profita de binefacerile declaraţiei noastre, a Naţiunilor Unite, din perioada războiului, întărită de alte acorduri din timpul războiului.

Există problema comunicării şi contactului spiritual între popoarele noastre. Ca să fim sinceri, noi ne temem de urmările situaţiei în care popoare întregi au fost izolate de lumea exterioară. Poporul american ar dori să fie prietenul poporului sovietic. Intre popoarele american şi sovietic nu există litigii, între ele nu există conflicte, nu există duşmănie pe plan comercial. Istoria arată că popoarele noastre au trăit întotdeauna în pace. Înţelegerea prietenească între popoare nu se dezvoltă însă cu uşurinţă cînd există bariere artificiale de felul celor care împiedică comunicările în prezent. A venit timpul ca toate cortinele, fie ele de tunuri, legi sau hotărîri, să fie ridicate. Aceasta se poate face doar într-o atmosferă de respect şi încredere reciprocă.

Există problema „comunismului internaţional". De 38 de ani activitatea sa tulbură relaţiile dintre Uniunea Sovietică şi alte popoare. Activitatea sa nu se limitează la eforturi de a acţiona pe calea convingerii. El încearcă în întreaga lume să submineze guverne legitime şi să supună popoarele unei dominaţii străine. Nu putem nesocoti neîncrederea care se creează prin sprijinirea unei asemenea activităţi. In ţara mea, ca şi în alte ţări, ea contribuie la neîncredere şi, prin urmare, la încordarea internaţională.

In sfîrşit există problema înarmării, mai importantă decît toate celelalte. Ea este simultan rezultat şi cauză a încordării şi neîncrederii existente în prezent. In ciuda ţelurilor fundamentale ale Cartei Organizaţiei Naţiunilor Unite, în prezent, înarmările sustrag de la munca constructivă o parte considerabilă a eforturilor omenirii, îndreptîndu-le spre scopuri neproductive. Am vrea să punem capăt acestui lucru. Probabil însă că nimeni nu îndrăzneşte să o facă, de teama unui atac.

Un atac prin surprindere ar fi mai distrugător decît oricînd vreodată. De aceea, fiecare dintre noi consideră absolut necesar să existe mijloace de preîntîmpinare a unui asemenea atac. De aceea, poate că ar fi mai bine să examinăm problema limitării armamentelor, căutînd ca prim pas căi potrivite de supraveghere şi inspectare a instalaţiilor militare, pentru ca să nu existe surprize sub forma unui atac prin surprindere şi pentru a asigura respectarea unei înţelegeri asupra căilor de limitare asupra cărora s-a căzut de acord. În acest domeniu nu există nimic mai important decît examinarea în comun a problemelor unui sistem de inspecţii reciproce eficace. Un asemenea sistem constituie baza unei adevărate dezarmări.

Trebuie să ţinem minte că înarmarea costisitoare nu numai că lipseşte popoarele noastre de un nivel mai înalt de trai, dar lipseşte şi popoarele regiunilor slab dezvoltate de mijloacele de îmbunătăţire a soartei lor. În aceste regiuni locuieşte o mare parte din populaţia lumii şi multe popoare păşesc acum pentru prima oară pe calea independenţei politice. Ele se lovesc de problema stringentă a dezvoltării economice. In mod normal, ele ar fi căpătat ajutor, în special pentru dezvoltarea principalelor ramuri ale economiei, din partea popoarelor mai dezvoltate ale lumii. Acest proces normal este însă serios încetinit de faptul că ţările mai dezvoltate din punct de vedere industrial alocă înarmării o parte atît de considerabilă a eforturilor lor productive. Reducerea armamentelor ar asigura şi trebuie să asigure canalizarea unei părţi din rezerve spre regiunile mai puţin dezvoltate ale lumii, pentru a contribui la dezvoltarea lor economică.

In afară de aceasta trebuie să depunem eforturi pentru a contribui la folosirea energiei atomice în scopuri constructive. Regretăm că Uniunea Sovietică nu a acceptat propunerea făcută de noi în decembrie 1953 ca popoarele care dispun de rezerve de materiale dezagregabile să se unească şi să-şi aducă contribuţia la „banca mondială" pentru a înlocui în măsură tot mai mare rivalitatea în crearea de mijloace de exterminare în masă printr-o colaborare spre binele omenirii. Noi continuăm să considerăm că dacă Uniunea Sovietică, ţinînd seama de posibilităţile ei, va contribui la acest măreţ proiect, un asemenea act va îmbunătăţi situaţia internaţională.

In această primă declaraţie din cadrul conferinţei, am citat foarte pe scurt unele din problemele care ne preocupă pe mine şi poporul Statelor Unite şi a căror rezolvare depinde în măsură considerabilă de noi patru. Sper că, pe măsura desfăşurării lucrărilor noastre, vom face cu toţii propuneri privind felul în care am putea contribui la găsirea unei soluţii a acestor probleme.

Ar fi poate util ca fiecare dintre noi să expună pe rînd în acelaşi fel punctul de vedere al ţării sale. In acest caz vom putea căpăta dintr-odată imaginea amploarei problemelor care ar putea fi discutate în mod util aici şi ne-am planifica timpul în mod corespunzător.

Ingăduiţi-mi să repet. Sper că ne aflăm aici nu numai pentru a enumera pur şi simplu divergenţele noastre. Ne aflăm aici nu pentru a repeta aceleaşi exerciţii sumbre care au caracterizat în cea mai mare parte tratativele noastre în ultimii zece ani. Ne aflăm aici potrivit aspiraţiilor de pace ale omenirii, pentru a începe o examinare care să introducă un spirit nou în diplomaţia noastră şi pentru a începe noi tratative în condiţii de bun augur.

Aşa, şi poate numai aşa, întîlnirea noastră, care prin forţa împrejurărilor este scurtă, poate servi cauza creării şi punerii în acţiune a noilor forţe necesare pentru a ne aduce cu adevărat pe calea păcii. Sînt convins că întreaga omenire se va ruga fierbinte pentru aceasta.

Declaraţia primului ministru al Franţei, E. FAURE

GENEVA 19 (Agerpres). — TASS transmite declaraţia făcută de primul ministru al Franţei, E. Faure, la 18 iulie. În declaraţie se spune printre altele:

Domnilor,

Conferinţa noastră are un caracter cu totul excepţional.

Pînă astăzi nici unul din noi nu putea să spună că a tratat, fie chiar şi separat, cu ceilalţi trei.

Timp de zece ani, între şefii guvernelor nu a existat nici o conferinţă similară.

În această perioadă de zece ani s-a desfăşurat ceea ce se numeşte „războiul rece". Conferinţa noastră poate pune capăt acestei perioade deosebite a istoriei şi, în consecinţă, „războiului rece". Tocmai acest lucru îl speră popoarele. Nouă ne revine datoria de a nu le dezamăgi.

Dar, oricît de importantă, vastă şi dificilă ar fi această sarcină, în faţa noastră nu stă numai ea. Acum zece ani, puterile pe care le reprezentăm şi-au exprimat intenţia de a organiza pacea, de a stabili între ele o colaborare pentru binele lumii.

Evenimentele care au urmat după aceea au întunecat pentru multă vreme acest spirit, au oprit înfăptuirea acestor proiecte. Intenţionat nu voi comenta în declaraţia de faţă aceste evenimente şi nu voi încerca să stabilesc răspunderea cuiva, întrucît consider că o asemenea încercare ar aduce prejudicii eforturilor pe care le întreprindem împreună. Dacă acum vom putea să punem capăt perioadei de încordare şi să ne întoarcem la punctul nostru de plecare vom găsi din nou acea perspectivă generală pe care în 1945 o consideram atît importantă, cît şi accesibilă.

Să se pună capăt războiului rece.

Să se organizeze pacea şi colaborarea paşnică a puterilor.

Iată cele două mari aspecte în lumina cărora se prezintă astăzi în faţa noastră problemele şi obligaţiile. Aceste aspecte se completează unul pe celălalt şi sînt inseparabile.

Intenţionez să examinez în prima parte a acestei declaraţii problema războiului rece şi lichidarea încordării internaţionale în cea de-a doua parte — o problemă cu un caracter mai larg, aceea a organizării păcii.

Sfîrşitul războiului rece. Problema germană

La început aş vrea să subliniez, fără să intru în amănunte, oportunitatea unor noi iniţiative în domeniul economiei culturii şi informaţiei.

Impresia existentă despre împărţirea lumii în blocuri se explică nu numai prin relaţiile dintre state. Ea este ilustrată şi întărită de dificultăţile care împiedică relaţiile dintre popoare, adică în cea mai mare parte circulaţia mărfurilor, persoanelor, ideilor şi informaţiilor.

Europa este străbătută de o adevărată linie de demarcaţie. Există o Europă răsăriteană şi o Europă occidentală.

Consider că în aceste trei domenii ale economiei, culturii şi informaţiei eforturile noastre trebuie să fie îndreptate spre stabilirea sau restabilirea libertăţii şi uşurinţei schimburilor.

Linia de demarcaţie care traversează Europa, traversează şi Germania. Există o Germanie răsăriteană şi o Germanie occidentală.

Actuala situaţie a Germaniei nu este cauza încordării internaţionale, într-o oarecare măsură ea este o urmare a acesteia. Dar ea este o cauză care are tendinţa de a imprima acestei încordări un caracter permanent; această situaţie este un obstacol în calea dezvoltării a ceea ce se numeşte „destindere"

Prima întrebare:

Trebuie reunificată Germania? Incontestabil că da.

Nu există nici un argument valabil, nici politic, nici economic, nici social, nici de orice alt ordin, care să poată justifica împărţirea permanentă a unui stat în două părţi şi a unui popor în două grupuri.

Pe lîngă aceasta constat că celelalte puteri reprezentate aici s-au pronunţat în favoarea acestei unităţi a Germaniei. Cu toate că ele n-au fost de acord asupra mijloacelor care urmează să fie alese pentru înfăptuirea unificării sau asupra consecinţelor care ar putea decurge din aceasta, în principiu însă nu există dezacord.

Cea de a doua întrebare:

Cum să se înfăptuiască unificarea?

Cred că stabilirea procedurii nu este în realitate nici foarte importantă nici foarte dificilă.

Planul Eden, în liniile sale generale — alegeri, un guvern comun, tratatul de pace — corespunde unei logici stricte, deşi el nu trebuie considerat intangibil în toate detaliile.

Trebuie să se vadă fondul lucrurilor şi tocmai aceasta ne duce la cea de-a treia întrebare.

Cea de a treia întrebare:

Ridică oare reunificarea Germaniei problema securităţii? Aceasta este baza pe care trebuie să se desfăşoare adevărata discuţie, singura discuţie reală. Într-adevăr, invocînd considerente de securitate a respins Uniunea Sovietică teza adoptată de celelalte trei puteri; tot din considerente de securitate Statele Unite, Anglia şi Franţa au respins contrapropunerea sovietică. Dar nimeni nu a afirmat vreodată că actuala împărţire a Germaniei garantează prin ea însăşi securitatea tuturor.

Prin urmare, se pune întrebarea în ce măsură şi în ce fel va schimba reunificarea Germaniei datele problemei securităţii în felul în care se pune ea în momentul de faţă.

Pentru a răspunde trebuie determinat care va fi din punct de vedere militar statutul Germaniei reunificate.

Ajungem astfel la cea de a patra întrebare a noastră. Această întrebare se împarte în două subîntrebări:

1. Poate fi neutralizată Germania?
2. În caz negativ, care va fi situaţia ei?

I. NEUTRALIZAREA GERMANIEI

Această propunere a fost făcută. Ea simplifică problema pentru cei care consideră că o Germanie neutralizată este o garanţie a păcii. Alţii, dimpotrivă, consideră că o Germanie neutralizată ar constitui un vid de forţă şi ar mări primejdia unui conflict.

Eu cred că Germania nu poate şi nu trebuie să fie neutralizată şi aceasta din următoarele considerente:

a) Potrivit dreptului internaţional nu este posibil să se aplice un tratament discriminator şi de constrîngere unei ţări care, prin ipoteză, şi-ar redobîndi prin tratatul de pace suveranitatea şi drepturile.

b) A prevedea neutralizarea ca o sancţionare a responsabilităţii din timpul războiului ar însemna să se dezmintă teza aliaţilor care au impus aceste responsabilităţi statului nazist şi nu poporului german însuşi. Acesta ar însemna să se recunoască, în dauna intereselor lui proprii, imperativul biologic şi principiul rasist pe care, dimpotrivă, le-am demascat şi le-am combătut.

c) De altfel, faţă de celelalte părţi beligerante n-au fost luate nici un fel de măsuri similare.

d) Pe lîngă considerentele de drept, împotriva neutralizării au cuvîntul considerente de fapt.

e) Dacă poporul german ar deveni obiect de suspiciune, există primejdia să trezească un complex naţional de susceptibilitate, de rancună sau revanşă.

f) Mecanismele de constrîngere şi control care ar fi necesare pentru a respecta neutralizarea, ar fi cu neputinţă de prevăzut şi de aplicat din punct de vedere material şi moral.

g) Se poate observa că, pînă în prezent, neutralitatea era practicată numai de state mici şi aceasta numai pentru că ele doreau acest lucru. Neutralitatea este imposibilă pentru un stat ca Germania care are un teritoriu mare, o poziţie geografică deosebită şi o populaţie mare.

2) Neutralizarea Germaniei fiind astfel respinsă, care va fi, din punct de vedere al forţelor armate, regimul acestei ţări reunificate?

În ceea ce mă priveşte sînt partizan al ipotezei potrivit căreia Germania reunificată va face parte ca şi pînă acum din sistemul Uniunii Europei occidentale şi al N.A.T.O. (Uniunea Nord Atlantică — N. R.). Această ipoteză mi se pare cea mai valabilă din punct de vedere atît de drept, cît şi de fapt. În acest caz, problema securităţii trebuie examinată din punctul de vedere al Uniunii Sovietice, întrucît puterile occidentale nu pot, fireşte, vedea nimic care să nu le convină.

Cea de a cincea întrebare:

Reunificarea Germaniei este legată de un risc pentru securitatea U.R.S.S.? Dacă da, pot fi prevăzute garanţii şi măsuri de liniştire?

Din punctul meu personal de vedere, reunificarea Germaniei care ar rămîne în Uniunea Europei occidentale şi în N.A.T.O., nu este în nici un caz un factor de încălcare a securităţii şi nu atrage după sine nici un fel de agravare a riscului.

Într-adevăr, aceste acorduri au un caracter pur defensiv şi, pe de altă parte, ele limitează şi fac publice armamentele Germaniei. În aceste condiţii nu se măreşte riscul pentru nimeni, în timp ce cauza încordării este înlăturată.

Recunosc însă că la conferinţa noastră fiecare trebuie să facă eforturi pentru a privi problemele nu numai din punctul său personal de vedere, ci punîndu-se şi în locul celorlalte părţi.

Recunosc de asemenea că Uniunea Sovietică poate avea o părere proprie despre securitatea ei şi că această părere poate să fie mult mai exigentă decît cea pe care am formulat-o, cu totul sincer, în această problemă. Răspunsul la întrebarea pusă de mine nu poate fi aşa dar un răspuns obiectiv; este un răspuns subiectiv care trebuie căutat punîndu-te în locul statelor celor mai interesate.

Din acest punct de vedere reunificarea Germaniei ar duce la sporirea potenţialului total al unei ţări care participă la sistemul acordurilor occidentale şi ar duce astfel la sporirea potenţialului aflat la dispoziţia sistemului occidental. Totuşi acest rezultat este inevitabil, problema constă astfel în a şti dacă se poate reduce sau înlătura aşa-zisul risc care ar putea rezulta din aceasta şi linişti temerile care s-ar putea ivi.

În această privinţă pot actualmente să formulez doar cîteva observaţii şi dorinţe.

1. În primul rînd această sporire a potenţialului poate să nu fie legată de sporirea potenţialului pur militar. Pentru aceasta este suficient să ne înţelegem asupra menţinerii restricţiilor prevăzute de Uniunea Europei occidentale. Cu alte cuvinte, în urma reunificării Germania în ansamblu nu va avea forţe mai puternice cît ar avea cele două treimi ale Germaniei care fac parte din Uniunea Europei occidentale.

2. În al doilea rînd puterile occidentale trebuie să fie gata să confirme prin toate mijloacele corespunzătoare caracterul defensiv al acestor acorduri:

În acest spirit propun ca ele să încheie direct cu Uniunea Sovietică angajamentele prevăzute în acordurile de la Paris care lipsesc de garanţiile şi ajutorul militar prevăzut de pactul nord-atlantic orice guvern vinovat de a fi recurs la forţă.

Pe de altă parte, în acordurile de la Paris se ia notă de declaraţia guvernului Republicii Federale că nu va recurge la forţă în scopul realizării reunificării şi al modificării frontierelor Germaniei.

Această obligaţie trebuie să fie de asemenea asumată faţă de U.R.S.S.

3. În al treilea rînd propun să prevedem includerea Germaniei într-o organizaţie comună de securitate. Această organizaţie ar putea să se extindă asupra tuturor statelor europene care ar consimţi să intre în ea. Ea ar putea de asemenea să impună noi obligaţii defensive, în afară de cele deja existente.

Această soluţie satisface toate puterile interesate.

Germaniei i se va impune o restricţie dublă dar această restricţie nu va purta în nici un caz un caracter discriminator.

— Puterile occidentale îşi vor menţine acordurile pe care le-au semnat şi organele pe care le-au creat.

— Uniunea Sovietică se va bucura de altă garanţie decît garanţia acordată prin sistemul Uniunii Europei occidentale, faţă de care ea poate manifesta o oarecare nesiguranţă.

Nimic nu împiedică să se creadă că în viitor aceste două sisteme de securitate vor putea să fuzioneze într-unul singur. Atunci, în acest sistem unic va trebui să intre în acelaşi timp organizaţia creată în Europa răsăriteană.

Trebuie să amintesc că o organizaţie comună de securitate europeană incluzînd Germania va fi deosebit de folositoare dacă presupunerea exprimată de mine nu se va înfăptui, adică dacă Germania nu va rămîne în Uniunea Europei occidentale.

★

Considerentele expuse de mine au un caracter pur schematic. Pot fi prezentate şi alte propuneri. Mie mi se pare important să se recunoască importanţa următoarelor trei principii:

1. Germania trebuie să fie reunificată.
2. Germania nu poate să fie neutralizată.
3. Preocuparea legitimă a fiecărei puteri pentru securitatea ei proprie trebuie să fie examinată în modul cel mai atent şi în conformitate cu ea trebuie să fie prezentate toate garanţiile care vor fi în concordanţă cu primele două principii.

II. ORGANIZAREA CONSTRUCTIVĂ A PĂCII. DEZARMAREA

Dezarmarea se află în centrul organizării generale a păcii.

Dezarmarea a fost considerată mult timp o utopie.

Astăzi, conştiinţa conducătorilor de stat şi teama opiniei publice de noua tehnică a distrugerii au silit acest scepticism să dea înapoi.

Studiile efectuate în subcomisia O.N.U. au înregistrat un progres considerabil. Se pare că acordul cu privire la stabilirea cifrelor maxime ale efectivelor este aproape. Nu vedem însă deocamdată cum am putea birui două piedici principale: Controlul şi sancţiunile.

Cum să se realizeze înlăuntrul fiecărei ţări, în numele unei autorităţi externe, controlul asupra unor mijloace militare împrăştiate sau camuflate pe întinderi mari?

Cum să se înfăptuiască în cazul cînd se va reuşi totuşi să se instituie un asemenea control sancţiunile faţă de lipsurile pe care acesta le-ar putea constata?

O asemenea procedură poate fi prevăzută doar în cadrul unui contract încheiat special în acest scop.

Limitarea efectivă a armamentelor poate fi asigurată doar în cadrul unei organizaţii internaţionale avînd un obiectiv mai larg şi o structură suficientă.

(Continuare în pag. 4-a)

Lucrările conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri

Declarația primului ministru al Franței, E. FAURE

(Urmare din pag. 3-a)

Poate fi vorba de o organizație militară cum este Uniunea Europei occidentale. Poate fi de asemenea vorba de o organizație economică (deoarece dezarmarea nu este numai un fenomen pur militar). Tocmai pe această cale putem găsi rezolvarea dificultăților care păreau pînă în prezent de nebiruit.

Intr-adevăr, în prezent nu pare posibilă reunirea celor patru puteri pe care le reprezentăm într-o organizație avînd mijloace strategice comune. Ni se pare, dimpotrivă posibilă instituirea unei colaborări în interes economic și social.

*

Cum poate asigura o organizație economică dezarmarea militară?

Problema dezarmării trebuie legată de problema folosirii posibilităților pe care le eliberează.

Transformarea cheltuielilor neproductive în cheltuieli productive este dificilă în cadrul particular al unui stat, deoarece spre deosebire de securitate ea nu depinde de el. Dimpotrivă, ea devine posibilă în condițiile unei securități colective care reduce costul securității.

Fiecare stat este în măsură să înțeleagă că reducîndu-și cheltuielile pentru asigurarea securității își sporește mijloacele de producție și bunăstarea. El nu-și poate asuma însă riscul de a reduce singur cheltuielile pentru asigurarea securității. Problema securității este o problemă internațională. Trebuie așa dar să se internaționalizeze simultan reducerea cheltuielilor pentru asigurarea securității și energia eliberată în acest mod, care fără aceasta ar rămîne infructuoasă.

O organizație internațională ar deveni beneficiarul și creditorul tuturor mijloacelor financiare și materiale devenite disponibile în urma limitării armamentelor înfăptuită pe bază de acord. Propun ca aceste mijloace care s-ar afla la dispoziția unei administrații comune speciale, să fie destinate unor sarcini de asistență și utilare a regiunilor slab dezvoltate și a populației nenorocite.

Salutăm așa dar ideea exprimată de președintele Eisenhower la 16 aprilie 1953.

Un asemenea sistem permite rezolvarea problemei controlului și sancțiunilor.

Controlul devine un control general, de ordin financiar și bugetar. El poate fi exercitat mai ușor decît controlul material, întrucît bugetul constituie un document unic.

Pe de altă parte, chiar dacă controlul nu este ireproșabil, sancțiunile sînt asigurate în mod automat și aceasta constituie principiul fundamental.

Acest nou sistem nu trebuie deloc să oprească studiile care se desfășoară în prezent în special în cadrul O.N.U., cu privire la tehnica controlului. Aceste eforturi nu trebuie întrerupte și ele sînt pe deplin compatibile cu noua formulă propusă de noi.

În sfîrșit, în afară de avantajele tehnice acest sistem are o mare superioritate morală. El ar stimula interesul opiniei publice mondiale pentru înfăptuirea dezarmării, adresîndu-se altor sentimente decît teama și autoconservarea, provocînd o întrecere internațională a generozității umane.

S-a spus că conferința noastră este conferința primelor șanse. Ea poate fi conferința primului pas.

Expunîndu-ne ideile asupra dezarmării nu putem uita că aproape exact cu zece ani în urmă a explodat prima bombă atomică.

Această groaznică invenție genială a contribuit poate la grăbirea sfîrșitului războiului. În orice caz nu trebuie ca ea să pericliteze menținerea păcii.

Spiritul care a creat mijloace excepționale de distrugere poate să preîntîmpine aceste distrugeri și să îndrepte mijloacele spre prosperitate.

Adevăratul dușman al omului nu este însă distrugerea. Este neliniștea. Dumneavoastră și cu mine putem face în prezent multe pentru a-i elibera de această neliniște.

Declarația primului ministru al Angliei, A. EDEN

GENEVA 19 (Agerpres). — TASS transmite declarația făcută de primul ministru al Marii Britanii, A. Eden la 18 iulie:

Această conferință este unică în felul ei în istorie, deoarece condițiile în care ne întîlnim sînt fără precedent în experiența oamenilor. Știm cu toții ce resurse colosale ne-au fost făcute accesibile de către descoperirile științifice și tehnice ale epocii noastre. Nu avem decît să ne întindem mîna și omenirea poate păși într-o eră de prosperitate necunoscută pînă acum. Este tot atît de limpede ce îngrozitor efect destructiv ar avea orice conflict la care ar participa marile puteri.

A fost un timp cînd, în război, agresorul putea spera să obțină superioritate și un cîștig politic pentru țara sa cu ajutorul acțiunilor militare. Cu cît era mai impunătoare puterea militară cu atît era mai tentant cîștigul și cu atît mai puțin putea agresorul să-și aștepte răsplata. Fiecare din noi își poate aduce aminte de asemenea exemple din istorie. În prezent nu este posibil nimic asemănător. Nici un fel de război nu poate aduce învingătorului trofee, el nu poate să-i aducă lui și victimei sale decît nimicirea totală. Neutrii ar avea de suferit în egală măsură cu beligeranții.

Acestea sînt faptele crude pe baza cărora vom putea obține poate, în sfîrșit, o pace îndelungată. Mijlocul însuflării fricii de o acțiune militară este un semnal de avertisment. Dar acest mijloc al însuflării fricii nu poate rezolva prin el însuși problemele internaționale sau înlăturarea divergențelor care există între noi. Tocmai pentru a încerca să obținem un progres în ceea ce privește aceste probleme și divergențe ne-am întîlnit astăzi aci. Și la această conferință noi trebuie să le abordăm pornind în primul rînd de la situația din Europa.

Care este principala problemă? Desigur fără nici o îndoială — unitatea Germaniei. Atîta timp cît Germania este scindată, Europa va rămîne scindată. Atîta timp cît unitatea Germaniei nu va fi restabilită, pe acest continent nu poate exista nici încredere, nici securitate. În limitele zonei noastre occidentale am făcut tot ce am putut pentru unificarea Germaniei: am lichidat barierele dintre zonele noastre. Am considerat cele trei zone occidentale ca un tot economic și le-am dat un guvern federal. Am pus capăt ocupației.

Cu totul independent de principalele aspecte ale unificării Germaniei ar putea fi realizat un progres real dacă în răstimpul cît durează tratativele noastre cu privire la unitatea germană, guvernul sovietic ar considera posibil să slăbească restricțiile cu caracter material care adîncesc în prezent scindarea Germaniei și împiedică un contact între germanii din răsărit și cei din apus.

Trebuie să trec acum la probleme mai largi legate de unificarea Germaniei. Care este cauza eșecului conferinței de la Berlin de anul trecut? Trebuie să privim această problemă cît mai nepărtinitor cu putință pentru a clarifica ce progres vom putea face în ceea ce privește părăsirea pozițiilor pare-se statornicite pe care marile puteri, atît de o parte cît și de cealaltă, s-au considerat silite să le adopte. La conferința de la Berlin, occidentul a propus ca Germania să fie unificată în condițiile unor alegeri libere, acordîndu-se Germaniei dreptul liber de a-și alege propria ei politică externă

În baza așa numitului plan Eden, Germania putea să aleagă fie comunitatea cu apusul, fie comunitatea cu răsăritul, fie neutralitatea. Dar guvernul sovietic nu a fost în măsură să adopte acest plan. Totuși, în adîncul inimii noastre știm că Germania trebuie unificată și că unei țări mari nu i se poate refuza în permanență posibilitatea de a-și alege în mod liber propria politică externă.

Cauza adevărată căreia conferința de la Berlin a suferit un eșec constă în faptul că una din puterile care au participat la această conferință a considerat că o Germanie unificată, reînarmată și care să-și exercite dreptul de a alege alăturarea la alianța N.A.T.O., va constitui o primejdie tot mai mare pentru securitatea acestei puteri. Nu intenționez să discut în contradictoriu dacă aceste temeri au fost justificate sau nu. În ultimii zece ani motive de suspiciune și neliniște au fost numeroase. Ele și-au găsit expresia în tensele programe de înarmare. Pentru a încerca să examinăm aceste probleme sub aspectul lor mai larg am acceptat cu toții să desfășurăm lucrările prin Comisia O.N.U. pentru dezarmare. Salutăm progresul vizibil realizat recent în această comisie, care dovedește importanța gradului de unitate de vederi care se conturează între diferitele propuneri ale puterilor occidentale și propunerile pe care ni le-a făcut recent guvernul sovietic. Aceste discuții vor continua, însă după cum știm necesitatea directă constă în a face un început practic. O problemă care nu suferă amînare este cum să se înceapă procesul de micșorare a încordării și de înlăturare a suspiciunilor și fricii. Există o problemă practică și anume în ce fel putem elabora și exercita în comun un control eficace asupra armamentelor și forțelor armate.

Restabilirea unei Germanii unite nu va mări și nu va micșora prin ea însăși nici o primejdie care se poate crede că ar exista pentru securitatea Europei. Totul va depinde de condițiile în care va avea loc reunificarea. Doresc de aceea să propun acum ca noi să examinăm o serie de propuneri legate între ele care urmează să fie înfăptuite. În primul rînd, ele sînt menite să slăbească temerile în ce privește accentuarea primejdiei care, după cum considerau unii la Berlin, ar putea urma după adoptarea planului nostru.

În al doilea rînd, ele sînt menite să înfăptuiască în practică o experiență în domeniul unui control eficace asupra armamentelor. Și aceasta, dacă va avea un succes local în Europa, va putea, după cum s-a mai întîmplat, să se extindă de la centru spre periferie. Dacă vom putea să creăm măcar o singură dată un sentiment de securitate pe continentul european, dacă vom putea să creăm un sistem eficace de micșorare a încordării pe acest continent — nu vom putea oare spera că acest prim succes va fi un succes prealabil unei înțelegeri mai largi și cu perspective mai îndepărtate? De aceea, noi avem cîteva idei care, după părerea noastră, pot fi utile în acest scop. După cum am mai spus, țelul nostru este de a asigura unificarea Germaniei și de a i se acorda libertatea de a colabora cu orice țări, după alegerea ei, lucru care nu va prezenta nici un fel de primejdie pentru nimeni. Nu încape îndoială că există multe căi pentru realizarea acestui lucru. Pentru a ilustra la ce mă refer, îngăduiți-mi să dau cîteva exemple. Ele vor include parțial acțiuni și parțial asigurări. Să ne oprim pentru început la cele din urmă. Am fi gata să devenim participanți la un pact de securitate ai cărui membri ar să devină cei care stau la această masă și Germania unificată. În condițiile unui asemenea pact fiecare țară ar putea să declare că este gata să acorde ajutor victimei unei agresiuni, oricare ar fi ea. Există multe forme pe care le-ar putea căpăta acest pact. Am fi gata să studiem aceste forme și să ne expunem punctul de vedere asupra lor. Am propune să încheiem orice acord similar sub supravegherea Organizației Națiunilor Unite. Intenția noastră ar fi de asemenea ca, dacă vreo țară membră ar încălca pacea, acea țară să fie lipsită totodată de orice drepturi de care se bucură în prezent în conformitate cu acordurile existente.

În al doilea rînd am fi gata să discutăm și să încercăm să realizăm un acord cu privire la efectivul total al forțelor armate și al armamentelor fiecărei părți a Germaniei și al țărilor vecine cu Germania. Pentru a face aceasta ar fi necesar să aderăm la un sistem de control reciproc cu scopul de a supraveghea în mod eficace realizarea acestui acord. Sperăm că toate țările reprezentate aici vor participa la acest acord împreună cu Germania unificată. Este limpede că nici o propunere în acest domeniu nu va exclude sau anula activitatea Comisiei pentru dezarmare a Organizației Națiunilor Unite, căreia îi acordăm o mare importanță.

Există oare și alte asigurări pe care să ni le putem da unul altuia? Există una care după părerea mea, ar trebui fără îndoială examinată. Trebuie să fim gata să studiem posibilitatea creării unei zone demilitarizate între est și vest.

Firește că aceste idei se limitează în cazul de față la regiunea Europei, însă sînt convins că ele ne-ar putea ajuta aici în munca practică și că ar putea servi ca exemplu. Le voi trece în revistă. Există propunerea de a se încheia un pact de securitate mutuală. Există perspectiva încheierii unui acord cu privire la efectivul general al forțelor armate și al armamentelor celor două grupe, atît în Germania, cît și în țările vecine cu Germania. Acest acord s-ar găsi sub un control reciproc. Există de asemenea ideea creării unei zone demilitarizate.

Dacă am putea începe activitatea în această direcție am avea posibilitatea să elaborăm un plan constructiv și încurajator pentru asigurarea păcii în Europa. Înfăptuirea acestor idei ar crea o securitate deplină: tocmai datorită faptului că lipsește o asemenea securitate, Germania continuă în prezent să fie scindată. Propun ca ele să formeze obiectul unui studiu ulterior. Am făcut aici numai o expunere succintă a acestor idei.

Există și alte aspecte ale activității noastre comune despre care aș putea aminti. De pildă, am saluta cu căldură orice propuneri care ar duce la o mai mare libertate de circulație și schimburi între popoarele noastre.

Or, cred că tocmai după succesul nostru în realizarea unei serii de rezultate practice în ce privește viitorul Germaniei și al securității europene vor fi judecate rezultatele acestei conferințe. Vrem să cădem de acord asupra a două probleme: necesitatea stringentă a unificării Germaniei și căutarea minuțioasă a unor mijloace cu ajutorul cărora acest lucru poate fi realizat. Nu pretind ca ideile noastre să fie considerate drept un plan încheiat, însă ele reprezintă o schiță care dacă se va cădea de acord asupra ei va putea fi fără îndoială elaborată în mod definitiv. Dacă putem elabora ceva similar înainte de a părăsi Geneva la sfîrșitul acestei conferințe, popoarele lumii nu vor fi dezamăgite.

Recepția dată de Eisenhower în cinstea delegației guvernamentale sovietice

GENEVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 iulie, președintele Statelor Unite ale Americii, Dwight Eisenhower, a dat o recepție în cinstea delegației guvernamentale sovietice la conferința șefilor guvernelor celor patru puteri.

Au luat parte N. A. Bulganin (șeful delegației), N. S. Hrușciov, V. M. Molotov, G. K. Jukov și A. A. Gromiko.

Din partea americană, la recepție, au participat J. Dulles, O. Bohlen, D. Mac Arthur, L. Merchant, J. Hagerty, L. Thompson.

Interviul radiotelevizat al lui E. Faure

GENEVA 19 (Agerpres). — Luni seara, Edgar Faure, președintele Consiliului de Miniștri al Franței a acordat un interviu radiotelevizat directorilor ziarelor pariziene. Referindu-se la conferința șefilor guvernelor celor patru puteri, Faure a ținut să sublinieze că după prima zi a conferinței „impresia sa este favorabilă" și că „ședințele se desfășoară pe baza unei încrederi rezonabile".

Ocupîndu-se apoi de problema Indochinei, Faure a afirmat că guvernul francez va continua să aplice cu strictețe acordurile de la Geneva.

Referindu-se la problema germană, Faure a insistat asupra necesității unificării acestei țări, arătînd însă că „planul Eden" ar putea fi baza acestei reunificări.

Ședința Consiliului de Miniștri al Austriei

VIENA 19 (Agerpres). — Agenția austriacă de presă a transmis un comunicat oficial asupra ședinței Consiliului de Miniștri al Austriei din 19 iulie. În comunicat se spune:

„În conformitate cu hotărîrea Consiliului Național și a Consiliului federal din 7 și 8 iunie, cancelarul federal a prezentat spre examinare Consiliului de Miniștri un proiect de lege constituțională federală cu privire la neutralitatea Austriei. Proiectul de lege constituțională cuprinde următoarele două articole:

Articolul 1.

1. În scopul consolidării trainice și permanente a independenței externe, în scopul menținerii integrității teritoriale, în scopul menținerii liniștii și ordinei în interiorul țării, Austria declară de bună voie neutralitatea sa permanentă și va sprijini și apăra neutralitatea prin toate mijloacele de care dispune.

2. Pentru asigurarea realizării acestui scop, Austria nu va intra niciodată în nici un fel de alianțe militare și nu va admite crearea pe teritoriul său a unor puncte militare de sprijin ale altor state.

Articolul 2.

1. Răspunderea îndeplinirii acestei legi constituționale federale revine guvernului federal".

Consiliul de miniștri al Austriei a aprobat acest proiect de lege.

Ședințele din 19 iulie ale conferinței de la Geneva

GENEVA 19 (Agerpres). — TASS transmite:

În dimineața zilei de 19 iulie, miniștrii Afacerilor Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței, care participă la conferința șefilor guvernelor celor patru, s-au întrunit în prima lor ședință:

La ședință au participat: din partea U.R.S.S. — V. M. Molotov, din partea S.U.A. — J. Dulles, din partea Angliei — H. McMillan, iar din partea Franței — A. Pinay.

Au asistat consilieri și experți ai celor patru delegații. A fost examinată problema ordinei de zi a ședinței conferinței șefilor guvernelor din după amiaza zilei de 19 iulie.

Miniștrii au adoptat în unanimitate hotărîrea ca pe ordinea de zi a ședinței din 19 iulie să fie incluse patru probleme, despre care s-a vorbit în declarațiile făcute de șefii guvernelor tuturor celor patru puteri în ședința din 18 iulie și anume:

1. **Problema germană**
2. **Problema securității europene**
3. **Problema dezarmării**
4. **Problema dezvoltării contactului dintre Apus și Răsărit.**

Miniștrii au căzut de asemenea de acord ca problema includerii pe ordinea de zi a altor probleme ridicate în ședința din 18 iulie, în declarațiile șefilor guvernelor să fie prezentată spre examinare șefilor guvernelor.

★

GENEVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: În după amiaza zilei de 19 iulie a avut loc cea de a 2-a ședință a conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri. Ședința a fost prezidată de E. Faure.

Aprobînd ordinea de zi elaborată în cursul ședinței din 19 iulie a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, șefii celor patru guverne au trecut la discutarea primului punct de pe ordinea de zi — problema germană.

Primul a luat cuvîntul în această problemă, primul ministru al Angliei, A. Eden.

El și-a exprimat satisfacția în legătură cu faptul că în punctele de vedere expuse la conferință, cel puțin în problema necesității unificării Germaniei sînt multe puncte comune.

Participanții la conferință, a spus Eden, cunosc punctul de vedere al delegației engleze în problema unificării Germaniei, o problemă nu numai importantă ci și urgentă.

Guvernul englez a prezentat la Berlin un plan, iar la actuala conferință, delegația engleză a complectat acest plan cu cîteva idei.

Eden a spus că mareșalul Bulganin a făcut la 18 iulie o declarație foarte interesantă. El a relevat că este foarte prețios însuși tonul declarației lui Bulganin în problema germană.

El a declarat apoi că ar dori să capete precizări în legătură cu locul din declarația lui Bulganin în care se spune că stabilirea unui sistem eficace de securitate colectivă este o premiză pentru reunificarea Germaniei.

Potrivit spuselor lui Eden, el ar fi neliniștit dacă ar fi necesar să se realizeze un acord și să se încheie un pact de securitate care să includă întreaga Europă și, firește, Statele Unite înainte de realizarea unui acord asupra reunificării Germaniei. Eden și-a exprimat părerea că încheierea unui pact general european de securitate nu poate fi realizată rapid, ținînd seama de faptul că pe continentul european există mai multe puncte de vedere divergente.

Referindu-se la propunerea ca în pactul european de securitate fiecare parte a Germaniei să fie reprezentată separat, Eden a spus că în această privință există dificultăți mari. Șeful guvernului englez a spus în continuare că el consideră mai simplu un proiect de pact de securitate mutuală între cele patru puteri reprezentate la conferință și Germania unificată.

În încheiere, Eden a declarat că el nu pretinde că propunerea sa este atotcuprinzătoare și că este gata să discute și alte propuneri, în complectarea celor prezentate de delegația engleză.

A luat apoi cuvîntul șeful delegației sovietice N. A. Bulganin. El a reamintit că în afară de cele patru probleme care sînt incluse în ordinea de zi a ședinței din 19 iulie a conferinței mai există încă trei probleme a căror includere pe ordinea de zi a conferinței trebuie să fie hotărîtă de șefii guvernelor înșiși.

Bulganin a spus că el consideră necesar ca la sfîrșitul ședinței să rediscute despre aceste trei probleme. N. A. Bulganin a reamintit aceste probleme: Prima problemă — încetarea „războiului rece" și întărirea încrederii între state. A doua problemă — politica de neutralitate; și a treia — chestiunile Asiei și Extremului Orient.

N. A. Bulganin a trecut apoi la problema germană. El a spus că problema germană nu poate fi examinată separat de remilitarizarea Germaniei occidentale și de participarea ei la blocuri militare. Unificarea Germaniei depinde de căile pe care le va urma dezvoltarea Germaniei occidentale: dacă ea se va transforma într-un stat militarist participant la grupări militare sau dacă va fi aleasă o altă cale de dezvoltare, pașnică care va corespunde intereselor naționale ale poporului german și va duce la unificarea Germaniei ca stat democratic și iubitor de pace.

Șeful delegației sovietice a arătat că în actuala situație guvernul sovietic ține seama de faptul că Germania occidentală a aderat la gruparea nord-atlantică și la Uniunea Europei occidentale, iar acordurile de la Paris au fost ratificate. Noi nu punem în prezent problema denunțării acordurilor de la Paris și a retragerii Germaniei occidentale din grupările amintite, a declarat N. A. Bulganin, întrucît ar fi cu totul nerealist.

El a arătat apoi că întrucît în prezent nu s-au creat încă condiții care să permită înfăptuirea restabilirii unității Germaniei, această problemă trebuie să fie soluționată altminteri — ea trebuie soluționată de timp, treptat, pas cu pas.

N. A. Bulganin a subliniat că includerea unei părți sau alteia a Germaniei, sau a întregii Germanii, în grupările unor state îndreptate împotriva altor state, nu poate contribui la întărirea încrederii între state.

(La ora cînd închidem ediția, transmiterea corespondenței continuă).

Declarația comună a guvernului sovietic și guvernului R. D. Vietnam

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite textul declarației comune a guvernului sovietic și guvernului Republicii Democrate Vietnam: Între 12 și 18 iulie s-a aflat în Uniunea Sovietică, la invitația guvernului sovietic, delegația guvernamentală a Republicii Democrate Vietnam, condusă de tovarășul Ho Și Min, președintele și primul ministru al R.D. Vietnam. În această perioadă au avut loc tratative între guvernul Uniunii Sovietice și delegația guvernamentală a Republicii Democrate Vietnam.

Din partea sovietică la tratative au participat: K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.; N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S.; L. M. Kaganovici, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, primi vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Din partea Republicii Democrate Vietnam, la tratative au participat: Ho Și Min, președintele și primul ministru al Republicii Democrate Vietnam; Truong Șin, secretarul general al Partidului celor ce muncesc din Vietnam; Le Van Ghien, ministrul Finanțelor; Fan An, ministrul Industriei și Comerțului; Nguen Van Guen, ministrul Învățămîntului; Nghiem Suan Iem, ministrul Agriculturii și Silviculturii; Nguen Zui Trin, șeful cancelariei președintelui; Ung Van Hiem, locțiitor al Ministrului Afacerilor Externe; Fam Ngok Thak, locțiitor al ministrului Sănătății și Nguen Long Bang, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Democrate Vietnam în U.R.S.S.

Tratativele s-au desfășurat într-o atmosferă de sinceră cordialitate și prietenie. În cadrul tratativelor s-au discutat problemele întăririi și dezvoltării continue a relațiilor de prietenie dintre Uniunea Sovietică și Republica Democrată Vietnam, precum și problemele internaționale care prezintă un interes comun pentru cele două țări. Tratativele au arătat că între guvernele Uniunii Sovietice și Republicii Democrate Vietnam există o unitate de vederi deplină atît în problemele situației internaționale, cît și în domeniul dezvoltării continue a colaborării politice, economice și culturale între U.R.S.S. și Republica Democrată Vietnam.

Guvernele U.R.S.S. și Republicii Democrate Vietnam au confirmat în unanimitate că sînt gata să lupte neabătut pentru înfăptuirea întocmai a acordurilor de la Geneva cu privire la Indochina. Cele două guverne acordă o însemnătate deosebită îndeplinirii prevederilor acordurilor de la Geneva cu privire la Vietnam, pornind de la faptul că pacea în Indochina poate fi consolidată numai după unificarea Vietnamului pe baza respectării suveranității, independenței, unității și integrității sale teritoriale, după cum s-a stabilit prin acordurile de la Geneva.

Cele două guverne au constatat cu satisfacție terminarea cu succes a regrupării trupelor, prevăzută de acordurile de la Geneva și aplicarea celorlalte prevederi cu caracter militar a acordurilor de la Geneva cu privire la Vietnam, realizate în urma eforturilor comune ale statelor interesate. Ele au recunoscut că acest succes în aplicarea acordurilor de la Geneva este o contribuție însemnată la cauza consolidării păcii și securității în Indochina și în lumea întreagă.

S-a relevat activitatea rodnică a comisiilor internaționale de supraveghere și control din Vietnam, Laos și Cambodgia, alcătuite din reprezentanții Indiei, Poloniei și Canadei, conduse de reprezentanții Indiei, și, s-a exprimat speranța că aceste comisii își vor îndeplini cu succes misiunea și în ceea ce privește obținerea reglementării politice în conformitate cu acordurile de la Geneva.

Cele două guverne au subliniat în unanimitate importanța organizării unor consultări, în termenul prevăzut de acordurile de la Geneva, între reprezentanții competenți ai Republicii Democrate Vietnam și Vietnamului de sud — în problemele legate de pregătirea alegerilor generale din iulie 1956, în scopul unificării Vietnamului.

Guvernele Uniunii Sovietice și Republicii Democrate Vietnam consideră că statele care au semnat acordurile de la Geneva precum și toate statele legate de aplicarea acestor acorduri trebuie să ia măsurile necesare pentru traducerea lor în viață.

Cele două guverne au subliniat cu satisfacție marea însemnătate pozitivă a hotărîrilor conferinței țărilor Asiei și Africii de la Bandung, unde un rol deosebit de rodnic l-au avut Republica Populară Chineză și Republica India. Această conferință a fost un exemplu grăitor al colaborării cu succes în interesul păcii între țări cu orînduiri politice și social-economice diferite.

În cursul tratativelor s-a constatat că în relațiile dintre ele, cele două guverne se călăuzesc după principiile respectării reciproce a suveranității și integrității teritoriale, neagresiunii și neamestecului în treburile interne, egalității și avantajului reciproc, coexistenței pașnice și au subliniat cu satisfacție că principiile susmenționate sînt recunoscute și sînt acceptate pe scară tot mai largă de diferite state ca bază pentru o colaborare internațională largă și rodnică.

Cele două guverne consideră că relațiile prietenești dintre Republica Democrată Vietnam și alte state din Asia, relații care se întemeiază pe principiile susmenționate, vor contribui la crearea și lărgirea zonei păcii în Asia de sud-est și astfel la cauza întăririi păcii în lumea întreagă.

Guvernele U.R.S.S. și Republicii Democrate Vietnam condamnă cu hotărîre încercările de includere a Vietnamului de sud, Laosului și Cambodgiei în zona de acțiune a blocului militar agresiv din Asia de sud-est (S.E.A.T.O.), încercări care se află în contradicție cu acordurile de la Geneva. Guvernele U.R.S.S. și Republicii Democrate Vietnam au atras de asemenea atenția asupra incompatibilității cu hotărîrile de la Geneva a încercărilor de amestec ale unor puteri străine în treburile interne ale Vietnamului de sud, Cambodgiei și Laosului și a încercărilor de a impune acestor țări acorduri cu caracter militar.

Cele două guverne consideră că în momentul de față reglementarea problemelor politice internaționale depinde în întregime de hotărîrea statelor interesate de a realiza un acord între ele pe baza respectării intereselor legitime ale fiecărei părți.

Guvernele Uniunii Sovietice și Republicii Democrate Vietnam au relevat cu satisfacție activizarea tot mai puternică a popoarelor, îndreptată spre asigurarea păcii, ceea ce a și dus la o oarecare destindere a încordării în relațiile internaționale.

Acest lucru și-a găsit expresia în special în faptul că a fost convocată conferința șefilor guvernelor celor patru puteri. Cele două guverne și-au exprimat speranța că marile puteri vor continua eforturile pentru reglementarea problemelor litigioase pe calea tratativelor, ceea ce, fără îndoială, va contribui la stabilirea unei atmosfere de încredere reciprocă și de întărire a păcii generale.

Cele două guverne relevă cu satisfacție că relațiile de prietenie care s-au creat și colaborarea crescîndă economică și culturală dintre Republica Populară Chineză și Republica Democrată Vietnam, corespund intereselor popoarelor chinez și vietnamez și constituie un factor important în menținerea și întărirea păcii în Extremul Orient.

Guvernele U.R.S.S. și Republicii Democrate Vietnam au relevat cu profundă satisfacție că baza relațiilor care s-au creat între U.R.S.S. și Republica Democrată Vietnam, reprezintă sentimentele reciproce de prietenie și solidaritate care leagă popoarele sovietic și vietnamez.

Cele două guverne sînt unanime în năzuința lor de a dezvolta și întări colaborarea politică, economică și culturală dintre Uniunea Sovietică și Republica Democrată Vietnam.

In cadrul tratativelor au fost examinate problemele colaborării economice dintre U.R.S.S. și Republica Democrată Vietnam a cărei economie națională a avut de suferit grele pagube materiale în urma războiului îndelungat.

În legătură cu aceasta, guvernul sovietic a acordat suma de 400 milioane ruble ca ajutor gratuit pentru ridicarea nivelului de viață al populației și refacerea economiei Republicii Democrate Vietnam, inclusiv pentru refacerea și construirea de 25 de întreprinderi industriale și comunale.

Guvernul U.R.S.S. va acorda ajutor Republicii Democrate Vietnam în pregătirea de specialiști vietnamezi în instituțiile de învățămînt superior și tehnic mediu din U.R.S.S., precum și ajutor în organizarea pregătirii de specialiști în instituțiile de învățămînt din Vietnam; se va acorda ajutor tehnic la organizarea lucrărilor de prospectări geologice, precum și la înfăptuirea măsurilor medico-profilactice în vederea luptei împotriva bolilor infecțioase și altele.

Cele două guverne au ajuns la o înțelegere unanimă cu privire la necesitatea lărgirii comerțului între țările lor și au încheiat în acest scop un acord comercial.

Cele două guverne își exprimă convingerea fermă că schimbul de păreri care a avut loc va contribui, fără îndoială, la dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie dintre U.R.S.S. și Republica Democrată Vietnam spre binele popoarelor celor două țări și va sluji interesele consolidării păcii și securității în lumea întreagă.

Moscova, 18 iulie 1955.

Scurte știri

● La 18 iulie, la invitația guvernului egiptean, D. T. Șepilov, redactorul șef al ziarului „Pravda", a părăsit Moscova plecînd spre Egipt via Cairo pentru a participa la sărbătorirea „Zilei eliberării".

● La 18 iulie a plecat din Moscova spre Elveția o delegație a Academiei de Științe a U.R.S.S. care va lua parte la cel de al 14-lea Congres internațional pentru problemele chimiei teoretice și aplicate, care va avea loc la Zurich.

● La 18 iulie, cea de a doua sesiune a Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină și-a continuat lucrările la Pekin. Den Tsi-huei, locțiitor al președintelui Consiliului de stat al R. P. Chineze a prezentat raportul cu privire la planul general al lucrărilor hidrotehnice de pe fluviul Huanhe.

● Răspunzînd invitației Sovietului orășenesc din Moscova al deputaților oamenilor muncii, sir Seymour Howard, lordul primar al Londrei a sosit la Moscova.

● La 18 iulie au luat sfîrșit în Camera deputaților dezbaterile pe marginea programului guvernului Segni. Pentru rezoluția de încredere în guvern au votat 293 de deputați, 265 de deputați au votat contra, iar 12 s-au abținut.

● La 18 iulie în întreaga Italie a început greva muncitorilor agricoli și dijmașilor, a căror luptă este sprijinită de micii proprietari și arendași. Această mișcare țărănească care cuprinde 8 milioane oameni a început la apelul organizației progresiste „Uniunea națională a țăranilor", al sindicatelor muncitorilor agricoli și dijmașilor, care fac parte din Confederația Generală a Muncii din Italia. În cadrul unor mari mitinguri și demonstrații țăranii cer printre altele aplicarea reformei agrare, revizuirea contractelor cu privire la folosirea pămîntului, aplicarea legii cu privire la acordarea împrumuturilor de șomaj pentru muncitorii agricoli etc.

● Agenția japoneză Kyodo Tsusin relatează că pentru a împiedica confiscarea pămînturilor lor de către trupele americane în vederea extinderii bazei aeriene a S.U.A. de la Tachikawa, țăranii japonezi din împrejurimi și-au stropit cîmpurile cu substanțe toxice.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452-52

10